

3^e jaargang, no. 7
Juli-augustus 2024

ogeroop

In deze uitgave:

- Wat te denken van erfzonde (2)
- Wandelen door het Oude Testament (18)
- Geloven in jouw opstanding!
- Leer Hem kennen (12): gelukkig zijn
- Gods wapenrusting
- De gezonde leer: Geestesdoop (5-slot)
- Boek 'Het volle evangelie: vernieuwing van denken is verandering van leven' deel 1

volle evangelie magazine

INHOUDSOPGAVE

- 2 Van de redactie: Innerlijke genezing - een getuigenis (3)- Red.
- 2 Van de pioniers: Wat te denken van erfzonde (2) - J.E. v.d. Brink
- 6 'Goud vanouds en van nu' - Rita Blijdorp - mp3's van zr. A. van den Brink- Voor den Dag, Jan Fluit en Jan Kempers
- 6 Wandelen door het Oude Testament (18) - Cees Visser
- 11 Serie 'Gods plan met mensen' (aanbieding) - Douwe Doornbos
- 11 Gedicht: "Zie de mens" (Ode aan Jezus) - Gerrit van Ek
- 11 Liederen om te luisteren - Henk Verbeek
- 12 Geloven in jouw opstanding! - Jan Fluit
- 16 Leer Hem kennen (12): Echt geluk - Christiana van de Velde
- 18 Gods wapenrusting - Ronald Kemp
- 21 De gezonde leer (13): Geestesdoop (5-slot) - Jildert de Boer
- 22 Aankondiging nieuw boek: Het volle evangelie deel 1 - Red.
- 24 Werk met HOGER-OP! - Red.
- 24 Algemene info en colofon

VAN DE REDACTIE

Innerlijke genezing - een getuigenis (3)

Daarnaast kreeg ik van anderen teksten op genoemde beschuldigingen, of zelfs vervloekingen:

- "Gelijk een mus wegfladdert en een zwaluw heenvliegt, zo is een ongegronde vloek: hij treft geen doel" (Spreuk. 26-2, NBG-vert.) en:
- "Want er bestaat geen bezwering tegen Jacob, noch waarzeggerij tegen Israël." (Num. 23:23, NBG-vert.).

Toch hebben we voor de zekerheid de werking van deze aanklachten van 'vrome' machten van duisternis over ons leven laten verbreken in Jezus' naam! We waren vrij van een groep die helaas zo duidelijk sektekenmerken vertoont.

Verder ontvingen we een bijzonder kaartje van iemand uit België met de tekst:

- "...bidt voor wie u smadelijk behandelen." (Luk. 6:28c, NBG-vert.). Wat een geestelijke hulp in deze situatie om dat te gaan doen! Dat heeft mij voor bitterheid behoed.

Het vergde nog wel tijd om genezen te worden van pijnlijke ervaringen, maar de teksten hierboven die doordrongen tot genezing van mijn verwondingen deden zo ongeveer de helft.

Nu moest ik voor de andere helft ze opnieuw hanteren als wapen als er weer iets naars gebeurde in het eerste half jaar nadat wij ons terugtrokken uit onze oude gemeente.

Door alle psychische stress (de worsteling om erin te blijven of eruit te gaan) openbaarde zich medio 1996 in mijn lijf een hernia (hoewel die er mogelijk latent al zat). Voor de eerste keer maakte ik mee dat een oudste uit de VEG Amersfoort over de telefoon met mij bad (*in de hemelse gewesten is er geen afstand!*). Vier jaar later in 2000 speelde de hernia opnieuw op en kreeg ik een succesvolle herniaoperatie.

De meeste van onze kinderen kwamen er goed uit. Onze oudste dochter daarentegen bleek later die tijd onder de 'Noorse broeders' en onze opvoeding/leefstijl als streng en wettisch te hebben ervaren, wat haar al met al een traumatische ervaring bezorgde. Dat is te begrijpen en we moesten *erkennen* dat we - hoewel oprecht bedoeld, naar het licht dat we hadden - veel fouten hebben gemaakt in onze opvoeding en aanpak die achteraf gezien *inderdaad* erg streng en wettisch was geweest.

Tot zover iets persoonlijks uit deze heftige episode van ons leven.

VAN DE PIONIERS

WAT TE DENKEN VAN ERFZONDE? (2-slot)

Naar de mp3 van een toespraak gehouden in 1976 in de VEG Gorkum die we in twee artikelen plaatsen.

Door J.E. van den Brink

Een klein overblijfsel

De gereformeerde Ned. geloofsbelijdenis zegt in zijn 14e artikel: "Doordat de mens in al zijn wegen goddeloos is, verkeerd en verdorven verloor hij al zijn uitnemende gaven die hij van God ontvangen heeft en heeft niets anders over dan een klein overblijfsel." En de wedergeboren mens dan? En als je je nou laat dopen? Nu zeggen ze dan, die erfzonde is "ook door de doop niet ganselijk teniet gemaakt." De eerste lezing van het formulier is de geloofsbelijdenis, dat de doop de erfzonde nooit kan wegnemen. Dus blijf je ermee zitten tot je dood toe. Niet de Roomsens, maar de Calvinisten hebben dat geleerd. Als je dus blijft zitten met de erfzonde, daar was niets van weg te nemen, net zomin als die blauwe ogen, dan moet je ze uitrukken. Maar het wordt nooit geheel uitgeroeid "aangezien de zonde is als opwellend water gelijk een onzalige fontein." Je krijgt altijd vuiligheid. Vandaar dat ze het woord 'halleluja' zo moeilijk uit kunnen spreken. Zeggen op die belijdenis: 'halleluja, prijs de Heer...' dat gaat niet, hè? Ze hebben weinig "prijs de Heer" te zeggen. "De allerheiligsten hebben nog maar een klein beginsel dezer gehoorzaamheid" zegt zondag 44 van de Heidelbergse catechismus. In de praktijk zijn we allemaal *zondaars tot de dood*. Ik kreeg laatst een kerkblad uit Krimpen of Capelle aan de IJssel dat huis aan huis verspreid werd en daarin stond: "Of je nu naar de kerk gaat of niet, of je nu gelooft of niet gelooft, we zijn allemaal goddeloos." Punt uit! Allemaal goddeloos...

Stervensgenade of de machten wijken

Waarom wordt dat verteld? Dat hadden die mensen toch ook wel in de gaten? Als je het nou nog tot de dood mee moet sleuren, wanneer gaat het dan weg? Dus halen ze achter dat 'doodsgordijn' de zonde weg. Dat is merkwaardig, want ze zagen wel dat mensen bij hun sterven nogal eens veranderden. 'Stervensgenade' wordt dat genoemd. Waarbij wij zeggen: "de machten gaan wijken", zagen ze wel als je stierf als christen, dan week dat. En daarvandaan komt de opvatting dat de dood "een doorgang tot het eeuwige leven" is, terwijl het eeuwige leven voor kinderen van God *nu al is begonnen*. Wij zeggen: die machten verdwijnen dan zo vaak. Wij zeggen: "dat is geen beste zaak als je moet wachten tot je dood, dat de machten eens gaan verdwijnen, dan kom je nooit tot *de eer en lof van God in je leven*." Als je tot je dood

moet zeggen met Romeinen 7 *“Wat ik wil dat kan ik niet, en wat ik niet wil dat doe ik, ik ellendig mens”*, dan is je leven toch echt geen triomftocht.

“Wie overwint” zegt de Bijbel

Dan kun je niet zeggen: ik ben overwinnaar geweest. En de Bijbel zegt: “Wie overwint!”

- Openbaring 2:26 - *En wie overwint en mijn werken tot het einde toe bewaart, hem zal ik macht geven over de heidenen;*
- Openbaring 21:7 - *Wie overwint, zal deze dingen beërven, en ik zal hem een God zijn en hij zal Mij een zoon zijn.*
- Openbaring 3:21 - *Wie overwint, hem zal ik geven met Mij te zitten op mijn troon, gelijk ook ik heb overwonnen en gezeten ben met mijn Vader op zijn troon.*
- Openbaring 3:5 - *Wie overwint, zal aldus bekleed worden met witte klederen; en ik zal zijn naam geenszins uitwissen uit het boek des levens, maar ik zal zijn naam belijden voor mijn Vader en voor zijn engelen.*
- Openbaring 3:12 - *Wie overwint, hem zal ik maken tot een zuil in de tempel mijns Gods en hij zal niet meer daaruit gaan; en ik zal op hem schrijven de naam mijns Gods en de naam van de stad mijns Gods, het nieuwe Jeruzalem, dat uit de hemel nederdaalt van mijn God, en mijn nieuwe naam.*
- Openbaring 2:11 - *Wie een oor heeft, die hore, wat de Geest tot de gemeenten zegt. Wie overwint, zal van de tweede dood geen schade lijden.*
- Openbaring 2:7 - *Wie een oor heeft, die hore, wat de Geest tot de gemeenten zegt. Wie overwint, hem zal ik geven te eten van de boom des levens, die in het paradijs Gods is.*
- Openbaring 2:17 - *Wie een oor heeft, die hore, wat de Geest tot de gemeenten zegt. Wie overwint, hem zal ik geven van het verborgen manna, en ik zal hem een witte steen geven en op die steen een nieuwe naam geschreven, welke niemand weet, dan die hem ontvangt.*

De zonde is geen lichamelijke, maar een geestelijke zaak

Kijk, men meent dat bij het sterven die zonde pas weg is. Je blauwe ogen zijn dan weg. En je muzikaliteit gaat ook weg bij het sterven. Peter Bronsveld (*schoonzoons van Van den Brink die veel in ‘Kracht van Omhoog’ schreef, red.*) concludeerde dat goed: “Dan zit ergens de zonde vast in je lichaam, dus dan is het een lichamelijke zaak.” Dus als je de zonde weg wilt hebben, dan moet je dat lichaam maar eens goed kastijden. Dat lichaam eens goed op zijn ziel geven. Begrijp je waarom dat kastijden erin komt? Sla het eruit, want het zit in je

lichaam. Als ik sterf, ben ik mijn lichaam kwijt en ook mijn zonde.

Ik las het Reformatorisch Dagblad: Ze hadden dat stuk van Peter Bronsveld zonder enig commentaar uit ‘Kracht van Omhoog’ overgenomen. Maar wel als commentaar erbij gezet dat *wij* dat geloven, zij niet. Toch een mooie reclame. Het stond er zo duidelijk, haarfijn opgeschreven. En de mensen die dat lazen, van die zware richting, die hebben gedacht: “tjonge jonge, nou zie je de tegenstelling eens goed.” Of misschien dachten ze: “Dat is nog niet zo gek!”

Ze zeggen dan: die oude mens verdwijnt en dan krijg je een nieuwe mens, je bent en je bestaat dan als twee mensen. Die oude mens mét erfzonde, die gaat dan het graf in en die nieuwe mens gaat de hemel in. Zo stelt men zich dat voor. Dan ben je voorgoed gescheiden. Nogmaals: erfzonde, erfsmet, erfschuld, het zijn woorden die je net zomin in de Bijbel vindt als de kinderbesprenging. Het is wel jammer dat de Pinksterbeweging die woorden overgenomen heeft, maar de ware doop gelukkig wel vastgehouden heeft. Maar je wilt toch ook weten *wat die zonde is*, als dat geen machten vanuit de geestelijke wereld zijn... Welnu, dan gaat men *zonden rubriceren*.

Het indelen van zonde in soorten, of de oorzaak ervan zien

Dan zeggen ze aangeboren zonde, werkelijke zonde, zonde van bedrijf, zonde van nalatigheid, ergerlijke zonde, zonde van zwakheid, doodzonde, vergefelijke zonde. Zo is men bezig ze te rubriceren en in ‘kastjes’ te stoppen. Maar daarmee heb je het *begrip van zonde* niet verklaard. Dan heb je alleen enkele resultaten genoemd en gezegd: dat zijn zware en dat zijn minder zware zonden. Maar Jezus zegt: “Wie het onkruid zaait, dat is de duivel.” Die is duidelijk de oorzaak.

Mattheüs 13:39 - *Het onkruid zijn de kinderen van de boze; de vijand, die het gezaaid heeft, is de duivel;*

Zijn onze kinderen ‘kleine verdoemelingen?’

Nee, zegt men, dat zijn we zelf. En daarmee loochent men in wezen het evangelie van Jezus Christus. Onze kinderen zijn dan ‘kleine verdoemelingen’, u weet het wel. Kinderen des duivels. Het doopformulier zegt het duidelijk: “Hoewel onze kinderen die dingen niet verstaan (van het verbond), zo mag men ze niet van de doop uitsluiten, aangezien ze ook zonder hun weten der verdoemenis deelachtig zijn.” Ze hebben dus deel aan de verdoemenis. Elk kind dat geboren wordt, is een kleine verdoemeling. Ze weten het wel niet, maar dat is de harde leer van de Calvinist. Waaraan men in de praktijk probeert te ontkomen als een kind sterft. Ze weten dan niet in welke bochten ze zich moeten wringen, om het er weer uit te praten, want dan is de natuur beter dan de leer. Dat is meestal zo bij Calvinisten. We zijn zo kwaad nog niet. De leer is kwaad, de mensen niet.

Hoe is het met de oogst van mensen die opgroeien?

Maar laten we nu zeggen dat het kind 'vervloekt' is. De aarde is ook vervloekt. Betekent dat dan het allemaal misoogst is? Allemaal fout? God heeft nooit een mens vervloekt. Maar de aarde is vervloekt. Dan zou je zeggen: logisch dat die aarde zo verdorven is, daar kan niets goeds uit komen. Toch is een misoogst een opvallend iets, want er zijn toch altijd nog meer goede oogsten dan misoogsten! Niet allemaal fout toch? Waarom moet het dan bij een mens die niet vervloekt is het andersom zijn? Men leert eigenlijk dat de oogst van de mensen helemaal bedorven is. Want mag dan de oogst op het land nog goed zijn van het jaar, toch zegt men de wereldoogst van de mens die is totaal verdorven. Dat is allemaal misoogst. "Onbekwaam tot enig goed en geneigd tot alle kwaad." Dat zeg je toch van die oogst ook niet die op het land staat? Daar deugt niks van? Dan zeggen ze: "ik heb van het jaar een goede oogst." En als ze het niet zeggen, dan is het niet omdat die oogst niet goed is, maar ze denken: ik moet er een beetje vanaf doen, anders krijg ik te lage prijzen.

De oude Pinkstergemeenten: zonde is een biologische zaak

De broederschap van *Pinkstergemeenten* (Een van de verbanden die opgegaan zijn in de VPE= Verenigde evangelische en pinkstergemeenten, red.) - wij zouden zeggen Oud-Pinksteren - die heeft er ook over nagedacht. Ze zitten in hetzelfde schuitje als de kerken en kringen, want zij snappen van de geestelijke wereld ook weinig. Ze hebben het spreken in tongen en daarmee zijn ze aan hun plafond gekomen. Voor de rest hebben ze alles overgenomen wat over te nemen viel uit de belijdenisgeschriften of uit Amerika allerlei mogelijke dingen. En wat zegt de Pinksterbroederschap: "Erfzonde is een biologische zaak." Biologie, dat leer je op school, hoe de dieren- en mensenwereld in elkaar zit. Een stuk van de natuur, dat erf je gewoon. Er staat in dat papier van de Uitvoerende Raad van de Broederschap: "We hebben hier te doen met een ontaarde mentaliteit die zich onverbiddelijk voortzet in de nageslachten. Eigenschappen zijn vereenzelvigd en ingeboren in een verdorven natuur. En daarom moeten we wedergeboren worden." Maar dan zeggen wij: En Adam dan, was die zo slecht? Hoe is hij aan zijn zonde gekomen? Die kwam van buitenaf. En waarom was Jezus zonder zonde?

Erven we alleen eigenschappen via de vader?

Daar hebben ze iets heel merkwaardigs op gevonden: Ze zeggen dat de eigenschappen van het hele voorgeslacht doorgegeven wordt door de vader. Iedere arts en ieder kind weet dat dit een flagrante leugen is. Alles wat geboren wordt heeft een dubbelfunctie, dat is niet te ontkennen. "Ieder die geboren wordt langs geslachtelijke weg heeft zijn aanleg dubbel verworven" is de uitleg in de Winkler Prins encyclopedie. Dus van vader en moeder, van twee kanten en niet van één kant, dat is ook onzinnig. Je kunt de kleur ogen

van je vader of van je moeder hebben. Het is dwaasheid om te zeggen dat de eigenschappen alleen van de vader komen. Bij Maasbach zeggen ze ook nog: "Dat zit in het bloed en het bloed krijg je van je vader." Maar het kind krijgt helemaal geen bloed van zijn vader of moeder, maar maakt zijn eigen bloed. Er is geen een kind dat bloed krijgt. Dat zaadje ontwikkelt zich en formeert zijn eigen bloed. Ieder mens maakt zijn eigen bloed.

Dat is wat de pinksterbroederschap leert. Dus dat is wel een hele vreemde uitspraak die in strijd is met alles wat je ziet en alle gezond verstand, dat moet je dan ook eerst inleveren...

De persoonlijke belijdenis van David in Psalm 51

Het merkwaardige is dat David zegt:

Psalm 51:7 - *Zie, in ongerechtigheid ben ik geboren, in zonde heeft mijn moeder mij ontvangen.*

Wat had zijn moeder er nou mee te maken? Er zou moeten staan: in zonde heeft mijn vader mij verwekt. Als toch die vader de schuld heeft, zeg je toch niet: in zonde heeft mijn moeder mij ontvangen? Zijn moeder had gezondigd. De broederschap zegt dat de moeder erbuiten staat, want het is de vader, dat zullen ze dan op de duur wel veranderen, nemen we aan. David bedoelt hier natuurlijk: zijn afkomst was onzeker, door zijn rossige huid en haren viel hij op onder zijn broeders. De afkomst van David lag in het duister. Hetzelfde als het kindje dat doodging die hij bij Bathseba in overspel had verwekt. Toen maakte hij deze Psalm: Ik ook, ik ben ook in ongerechtigheid geboren. Als dat kind moet sterven, waarom ben ik dan nog in leven? Hij begreep het niet. In Gods wet staat dat wie echtbreekt, gestenigd moest worden. En God zegt: Je mag blijven leven en dan neemt Hij dat kind. Dat vond David niet in orde. Kijk, dat is logisch. Echtbreker en echtbreekster die zullen gestenigd worden. Door middel van de profeet Nathan, zegt God: jij mag blijven leven en het kind moet sterven. Daar klopt niks van, meende hij. Ik kan de gedachtegang van David volgen. Waarom moet dat kind sterven?

Vuil is geen wezenseigenschap van de mens

Later zegt hij in dezelfde Psalm 51: "*Was mij en ik zal witter zijn dan sneeuw*". Dus als je me maar wast, dan gaat het vuil eraf. Als dat vuil een wezenseigenschap van me is, dan kun je je niet rein wassen. Een Moorman kan zijn huid nooit blank wassen, die huid hoort bij hem. Maar een christen kan zichzelf wel reinigen, omdat dat vuil niet bij hem hoort. Daarom staat er: Wij zijn gereinigd in Zijn bloed (1 Joh. 1:7).

Wie heeft gezondigd: deze of zijn ouders?

De Joden hebben ook nooit in de erfzonde geloofd, dat staat zo duidelijk in de Bijbel bij de genezing van de blindgeboren man:

Johannes 9:2 - *En voorbijgaande zag Hij een man, die sedert zijn geboorte blind was. En zijn discipelen vroegen Hem en zeiden: Rabbi, wie heeft gezondigd, deze of zijn ouders, dat hij blindgeboren is?*

9:28 - *En zij (de Farizeeën) scholden hem uit en zeiden: Gij zijt een discipel van Hem, maar wij zijn discipelen van Mozes; wij weten, dat God tot Mozes gesproken heeft, maar van deze weten wij niet, vanwaar Hij komt. De man antwoordde en zeide tot hen: Hierin is toch iets wonderlijks, dat gij niet weet, vanwaar Hij komt, maar mijn ogen heeft Hij geopend. Wij weten, dat God naar zondaars niet hoort, maar is iemand godvruchtig, en doet hij zijn wil, die verhoort Hij. Van eeuwigheid is het niet gehoord, dat iemand de ogen van een blindgeborene geopend heeft. Als deze niet van God was gekomen, Hij had niets kunnen doen. Zij antwoordden en zeiden tot hem: Gij zijt geheel in zonden geboren en wilt gij ons leren? En zij wierpen hem uit.*

Ze leerden dus dat de zonde oorzaak was van de ziekte en in dit geval dan van de ouders, omdat een (ongeboren) kind nog niet gezondigd kan hebben. En daarom zeggen ze: jij bent in zonde ontvangen. Zeiden ze dat van zichzelf? Dan hadden ze moeten zeggen: We zijn allemaal in zonde ontvangen en geboren, maar dat zeggen ze niet. Ze gebruiken het als een oordeel, ze schelden hem ermee uit. Ze zeggen: Jouw afkomst deugt niet. Als dat voor iedereen geldt, dan kun je iemand dat toch niet verwijten? Daarom is dat voor mij een klinkklaar bewijs dat de Joden nu en in die dagen nooit in de erfzonde hebben geloofd, anders verwijt je iemand niet dat je in zonde geboren en ontvangen bent.

Uit de mond van kinderen en zuigelingen hebt Gij lof bereid

Psalm 8:3 - *Uit de mond van kinderen en zuigelingen hebt Gij sterkte grondvest, uw tegenstanders ten spijt.*

Mattheüs 21:16 - *hebt gij nooit gelezen: Uit de mond van kleine kinderen en zuigelingen hebt Gij lof bereid?*

Dat is wat anders dan de verdoemenis deelachtig te zijn. Er komt iets uit wat tot eer van God is. Heel zijn wezen, heel zijn existentie vertelt de eer van God. Nou, dat is toch niet dat er in hem geen goed woont. Want de Heer zegt: wat uit het hart komt bij de meeste mensen is slecht. Maar bij een kind komt uit zijn mond wat in zijn hart zit en dat is goed. Dat is dus niet onzuiver.

Meer teksten...

En zo zijn er verschillende teksten die men aanhaalt om de erfzonde te onderbouwen met de Schrift, bijvoorbeeld

Job 14:4 - *Komt ooit een reine uit een onreine – niet één.* In de Griekse Septuagintvertaling van het oude testament, de tekst waaruit de apostelen hebben verkondigd, staat het iets anders hier: *“Wie is er helemaal rein, niet één.”*

Wij begrijpen dat heel goed. Als een kind opgevoed wordt door mensen die onder de machten zitten en bezet gebied zijn, hoe kan dan een kind vrij blijven? Als de ouders achter elkaar liegen, hoe kan dan een kind waarheidsgetrouw blijven? Als de ouders niet anders doen dan stelen, hoe kan dan een kind eerlijk blijven? Dat is logisch.

Er zijn doodeenvoudig geen teksten in de bijbel waar je het uit kunt halen, de erfzonde.

Wat zegt Paulus in Romeinen 5:12?

De enige die nog zou kunnen, staat in het nieuwe testament:

Romeinen 5:12 - *Daarom, gelijk door één mens de zonde de wereld is binnengekomen en door de zonde de dood, zo is ook de dood tot alle mensen doorgegaan, omdat allen gezondigd hebben; want reeds vóór de wet was er zonde in de wereld.*

Daar staat: *ze hebben allemaal gezondigd.* Dat trekken wij ook niet in twijfel. En dat de dood tot alle mensen doorgegaan is, ook niet. Als een vader zondigt en hij verdrinkt alles, dan zal dat kind in de wieg ook de gevolgen daarvan ondervinden, dat is logisch, maar het is niet schuldig. Als het kind niet goed verzorgd wordt, is dat de schuld van de vader en de moeder. Het kind lijdt eronder, de Bijbel spreekt van *de zuchtende schepping* in Romeinen 8. Maar dat wil niet zeggen dat die schepping stuk voor stuk gezondigd heeft, dat is dwaasheid. Wij kunnen lijden door de zonde van een ander. Als een vorst vroeger de oorlog verklaarde en je verloor de oorlog, dan kwam je in slavernij. En dan had je niks meer in de melk te brokkelen. Je kunt zeggen: ja, maar ik heb die oorlog niet verklaard, maar dat kan die vijand wat schelen. Die zegt: je kunt ook voor me werken. Datzelfde heeft Adam gedaan. Die heeft de zonde in deze wereld gebracht. De zondemachten, de demonen gingen werken. En toen die zondemachten in de wereld waren gekomen, toen kwam dat klimaat van de dood. En daar worden we allemaal in geboren. Vandaar dat ziekte ook bij kinderen kan toeslaan, dat is die zuchtende schepping, maar dat wil niet zeggen dat ze gezondigd hebben. Ze lijden er wel onder, want anders hoef je niet te spreken over ‘zuchtende schepping’. Dan hoef je alleen maar te zeggen: je moet de zonde laten en overwinnen. Maar dan merk je, dat is zo niet.

Niet tegen jezelf strijden, maar tegen duistere machten

En zo houden wij ons vast aan de gedachte die Jezus heeft ontwikkeld dat wij tegen de machten der duisternis hebben te strijden.

Efeziërs 6:12 - *Want wij hebben niet te worstelen tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten.*

Vlees en bloed, dat zijn we zelf of andere mensen van vlees en bloed. We strijden niet tegen onszelf en niet tegen andere mensen, maar tegen de machten die in ons opereren en die ons verleiden en onder pressie zetten. Dat we de overwinning niet altijd behalen, is een andere zaak. Maar je kunt nooit overwinnen als je eerst niet *ziet hoe het in elkaar zit*. Als ik zeg: "zo ben ik nu eenmaal", dan behaal ik nooit de overwinning. Maar als ik zeg met Paulus: "Ik doe het niet maar de zonde(macht) die mij woont", dan zeg ik: *Heer, dan moet ik de kracht van Uw Geest hebben die sterker is dan de macht die in mij zit en dan drijf ik hem uit, of laat ik hem uitwerpen*.

Romeinen 7:15-25 - *Want wat ik uitwerk, weet ik niet; want ik doe niet wat ik wens, maar waar ik een afkeer van heb, dat doe ik. Indien ik nu wat ik niet wens, toch doe, stem ik toe, dat de wet goed is. Doch dan bewerk ik het niet meer, maar de zonde, die in mij woont. Want ik weet, dat in mij, dat wil zeggen in mijn vlees, geen goed woont. Immers, het wensen is wel bij mij aanwezig, maar het goede uitwerken, kan ik niet. Want niet wat ik wens, het goede, doe ik, maar wat ik niet wens, het kwade, dát doe ik. Indien ik nu datgene doe, wat ik niet wens, dan bewerk ik het niet meer, maar de zonde, die in mij woont. Zo vind ik dan deze regel: als ik het goede wens te doen, is het kwade bij mij aanwezig; want naar de inwendige mens verlustig ik mij in de wet Gods, maar in mijn leden zie ik een andere wet, die strijd voert tegen de wet van mijn verstand en mij tot krijgsgevangene maakt van de wet der zonde, die in mijn leden is. Ik, ellendig mens! Wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods? Gode zij dank door Jezus Christus, onze Here!*

De erfzondeleer blokkeert de weg richting het volkomene

Peter Bronsveld verwoordde het heel goed in zijn artikel: "als ik zelf slecht ben, dan kan niemand me helpen. De hele gemeente kan mij niet helpen als ikzelf van nature slecht ben, dan ben ik zo." Maar als ik zeg: er zit een macht in mij, dan kan de gemeente meehelpen in die strijd die macht te binden, uit te drijven, als ik zelf de overwinning niet kan bereiken. Dan zie je dat er verlossing mogelijk is, en groei naar de volkomenheid. Met de erfzonde is echter de weg afgesneden naar de volkomenheid. En met de leer van Jezus Christus krijg je de weg die leidt tot het doel:

Timotheüs 3:17 - *opdat de mens Gods volkomen zij, tot alle goed werk volkomen toegerust.*

Dat kan hij zeggen, omdat die leer van Jezus Christus dat doel bereiken zal. Jezus heeft een leer gebracht die - als ze toegepast wordt - tenslotte in de mens bereiken zal, wat God heeft beoogd. Amen.

J.E. van den Brink is in zijn boek *'Erfzonde of duivelswerk?'* (1979) ingegaan op vrijwel alle teksten en argumenten die

pro-erfzonde worden aangevoerd. Het boek is online te lezen of fysiek te bestellen bij Stichting Rhemaprint: www.rhemaprint.nl Met dank aan Corrie Kuster voor het uittypen van de mp3.

'GOUD VANOUDS EN VAN NU'

Door Rita Blijdorp

Deze keer een preek van Jan Fluit "Geloven in jouw opstanding" met een indrukwekkend en opbouwend getuigenis van Jan Fluit zelf waarvan ik in ieder geval veel geleed heb (dank je wel JAN!). Het is één groot getuigenis van het leven van God dat binnenin ons is. De getuigenispreek van Jan Fluit is [HIER](#) te horen (en in *artikelvorm* te lezen elders in dit blad). Naast de preek van Jan Fluit, nummer 3 van de serie Johannesbrieven van zr. v.d. Brink. In dit nummer grijpt zij nog even terug naar de studie van de vorige dag waar zij iets vergeten zou zijn. Als je het woord wilt bewaren, moet je het wel gehoord hebben. Daarom een oproep om de bijeenkomsten niet te verzuimen. Ook een oproep om elkaar op te zoeken en contact met elkaar te hebben door te praten over het woord. En elkaar "niet te verdrinken in de koffie". Zuster Van den Brink komt met praktische strijdtips zodat je kunt uitgroeien tot een koninklijk priesterschap. [HIER](#) is de derde toespraak van zr. v.d. Brink. En tenslotte een hele praktische en levendige boodschap van wat ouder datum uit Enschede: 20110417-6378-Jan Kempers-luc12:13-34-Wat heeft waarde-Enschede

In het volgende nummer enkele boodschappen van meer recente data uit de VEG Enschede (red.)

WANDELEN DOOR HET OUDE TESTAMENT (18)

Naar de mp3 van 2003-11-12 door Cees Visser in de VEG 'Immanuël' te Breda

Genesis 13:1 - 14:24

Genesis 13:1:

En Abram trok uit Egypte naar het Zuiderland, hij en zijn vrouw en al wat hij bezat, en Lot met hem. Abram nu was zeer rijk aan vee, aan zilver en aan goud.

Terug naar het beloofde land

Abram trekt weer op, hij klimt weer op. Hij keert op zijn schreden terug. Hij gaat naar Betel, naar de plaats waar hij

een altaar voor de Heer heeft opgericht. Hij pakt de goede draad weer op. Hij gaat de naam des Heren weer aanroepen, rondom dat altaar, met heel zijn huis. Het Egyptische avontuur is voorbij. Egypte ligt achter hem. Hij gaat op naar het beloofde land en Lot gaat weer met hem mee. Dat lazen we ook bij de reis vanuit Ur en Haran.

Lot gaat nog steeds mee

Lot gaat met Abram mee. Is dat uit trouw? Gaat hij mee in de roeping van Abram op grond van een persoonlijk geloof? Natuurlijk weet hij van de roeping van Abram, weet hij waar Abram op gericht is. Maar deelt hij dat? Deelt hij dat geloof en die visie? Of is hij een meeloper? Gaat hij gewoon mee en is hij ondertussen op andere dingen uit? Op eigen voordeel?

Als dat zo is, gaat dat op een gegeven moment blijken. Als het niet zo is, komt dat er ook niet uit. Wat er niet in zit, kan er niet uit komen. Maar als er iets in zit - anders dan wat God bedoelt - dan komt dat tevoorschijn, dan gaat dat blijken als de geestelijke ontwikkeling verder gaat. Je kunt niet blijven meelopen, je zult moeten kiezen.

Interne problemen

Wanneer Abram en Lot terug zijn in Kanaän ontstaat er een nieuw probleem. Beide mannen zijn rijk geworden. Het gaat hen voor de wind. Ze worden rijk gezegend. De kuddes worden groter, het huis van Abram, alles wat bij hem hoort en wat bij Lot hoort, wordt groter en groter. In Betel (= huis van God) ontstaat er een nieuw probleem. Nu niet door *externe* moeilijkheden zoals een hongersnood, maar door *interne* moeilijkheden. De herders van Abram en Lot krijgen ruzie over de weidegrond en de waterputten. Dat is niet best, want ze wonen nog steeds te midden van vijandige volken. Genesis 13:7: ***Daardoor ontstond er twist tussen de herders van Abrams vee en de herders van Lots vee. De Kanaänieten nu en de Perizzieten woonden toen in het land.***

Die volken hebben ook hun 'claims' op gronden en putten: zij waren er eerder dan Abram en Lot. Niet best om dan onderling ruzie te krijgen over dit soort zaken. Terwijl je op de ene dag met elkaar rondom het altaar van de Heer de naam des Heren aanroept, en dan op de andere dag ruzie krijgt onder de herders. Dat gaat niet goed als je te midden van vijandige volken woont. Dat verzwakt je positie.

Ik heb me afgevraagd: zou er nou werkelijk te weinig ruimte zijn geweest? God heeft het hele land beloofd aan Abram. Als er *nu* al problemen ontstaan als *twee* mannen een steeds groter wordende kudde schapen krijgen, hoe moet het dan straks met een heel volk?

Waar is Lot op gericht?

Volgens mij is dit probleem in de *zichtbare* wereld een gevolg van een ontwikkeling in de *onzichtbare* wereld. Ik heb zo'n

idee dat Lot er 'genoeg' van begint te krijgen. Steeds weer verder trekken, nooit je doel bereiken, geen rust krijgen... en dan al zo lang onderweg zijn. Lot is toe aan wat anders. Dat blijkt uit het vervolg van deze geschiedenis. Lot wil zich 'settelen' in het land waar hij naartoe is getrokken. Hij zoekt een goede omgeving om zijn aardse rijkdommen te kunnen beheren en exploiteren. Lot is niet gericht op waar Abram mee bezig is. Hij is niet gericht op de bedoeling en roeping van God, op de dingen van boven, maar op de dingen van beneden. Hij wil God wel dienen, doet mee met die diensten rondom het altaar, in die gezamenlijke 'lofprijzingsdiensten', maar eigenlijk kan hij Abram niet volgen. En als dat in een doorgaande ontwikkeling tevoorschijn komt, ontstaat er een probleem.

Lot krijgt de ruimte om te kiezen

Dat dit probleem 'opgehangen' wordt aan de herders die moeite hebben met het vinden van weide, is alleen maar een zichtbare uiting van iets dat *in* Lot al eerder is gaan spelen. Dat accordeert niet met wat in *Abram* is. Volgens mij ligt er een scheiding van geesten ten grondslag aan dit uiteen gaan van Lot en Abram. En ik denk dat Abram dat 'aanvoelt' van zijn neef die met hem uit Ur is uitgetrokken, de zoon van zijn overleden broer waarover hij zich heeft ontfermd. Van de man die met hem uit Haran is vertrokken en met hem uit Egypte ook weer is opgetrokken. Abram wil deze zaak niet laten escaleren: hij geeft Lot de ruimte, de kans om te kiezen. Lot, als jij naar links gaat, ga ik naar rechts. Maar als jij naar rechts wil gaan, ga ik naar links. Dat vind ik ook goed. Hoogst ongebruikelijk, dat gaat in tegen de normen en zeden van die tijd. Daarin heeft de oudere 'voorrang' boven de jongere.

Dat blijkt bijvoorbeeld als Abram optrekt uit Ur en zijn vader met hem meegaat. Dan wordt er gezegd dat *Terach* optrekt. Abram geeft zijn vader die plaats. Lot zou niet anders hebben te doen in deze situatie, ten opzichte van zijn (oudere) oom, zijn weldoener. Als jongere zou hij de eerste keuze moeten laten aan de oudere... maar Lot is vanbinnen door iets anders in bezit genomen.

En dan is er *nóg* iets dat daar ver bovenuit gaat: God heeft dit land aan *Abram* beloofd. Als Lot rekening had gehouden met de roeping van Abram, dan had hij niet als eerste gekozen. Wellicht was hij dan bij Abram gebleven. Maar dat is vervaagd, Lot heeft er geen zin meer in. Wat een gedoe, steeds weer dat ronddolen in die bergen.

Abram zou als oudste en geroepene de eerste keuze moeten krijgen, maar hij staat niet op dat 'recht', hij vertrouwt op de Rechtvaardige. Abram verheft zich niet boven Lot, hij verheft zich tot zijn God. Dat is kenmerkend voor een geestelijk mens: je niet boven die ander verheffen, maar je tot God verheffen. Niet op je strepen gaan staan, op je recht, maar vertrouwen op de Rechtvaardige. Abram geeft daarmee het voorbeeld voor iedere gelovige.

Is Abram een 'doetje'? Nee, zeker niet. Hij beseft zijn roeping en hij houdt het erop, daar blijft hij bij. Waarschijnlijk wordt hij zich wel pijnlijk bewust dat dit gebeuren de laatste stap is in het verlaten van zijn land, zijn huis en zijn familie. Lot is voor hem het laatste draadje dat hem met vroeger verbindt. Die stap is nu aan de orde. Juist vanwege die 'andere geest' die zich in Lot begint te openbaren. Lot is niet van dezelfde geest. Hij is mee uitgetrokken uit Ur, mee uitgetrokken uit Haran, mee opgetrokken uit Egypte... Hij gaat al heel lang met Abram mee, maar blijkt nu tóch van een andere geest te zijn. En dan kun je in een verdergaande ontwikkeling niet samen blijven opgaan.

Abram laat het 'oude' los

Abram is geroepen om zijn land, zijn familie en zijn vaders huis te verlaten. Om volkomen los te komen van de geest die in Ur, in zijn vaders huis en in zijn familie zijn werkterrein heeft. Hij moet daaruit weg, als hij de belofte van God wil verkrijgen. Abram wil het, hij zoekt wat God voor hem beoogt en kiest daarvoor. Lot kiest voor wat anders.

Abram aanvaardt de consequenties, hoe pijnlijk die ook voor hem zijn. Zijn geliefde neef Lot die hij zo lang onder zijn hoede heeft gehad en die zo ver met hem is meegegaan, vertrekt. En hij geeft Lot de ruimte... Abram laat al het 'oude' los en laat zich met Sarai, zijn vrouw, helemaal vallen in de handen van zijn God: de *Enige* op wie hij nog kan terugvallen.

Abram vertrouwt zich toe aan God

Abram vertrouwt zich volledig toe aan God, vol geloof geeft hij zich over in de handen van zijn God. Handen die *onder* hem zijn en handen die *boven* hem zijn. *Dragende* handen en *zegenende* handen. Daar moet je dan wel in geloven en je als geroepene van God aan vasthouden. Abram doet het. En daarmee is hij een voorbeeld voor *iedere* geroepene. Houd vast aan je roeping, blijf staan op de goddelijke beloften, ook al is de vervulling daarvan nog niet zichtbaar.

Het land bezien op tweeërlei wijze

Abram nodigt Lot uit om het land te bezien. In Genesis 13:10 staat: *Toen sloeg Lot zijn ogen op en zag, dat de gehele streek van de Jordaan rijk aan water was.* Genesis 13:14 vervolgt: *En de Here zei tot Abram, nadat Lot zich van hem gescheiden had: Sla toch uw ogen op, en zie van de plaats, waar gij zijt, naar het noorden, zuiden, oosten en westen,*

Beide mannen slaan hun ogen op. Lot op *egoïstische* wijze, begerig naar wat hij gaat zien en kan krijgen. Onbeschaamd neemt hij het voortouw. Abram slaat op uitnodiging van God zijn ogen op. Dat is heel wat anders.

Met het 'opslaan van je ogen' doelt de Schrift op een (gaan) zien in twee werelden tegelijk. Abram is zich dat bewust, hij ziet dan méér dan het zichtbare: hij ziet wat God hem wil

laten zien. Lot ziet ook meer dan het zichtbare, maar of hij zich daarvan bewust is? Hij is onder invloed gekomen van een 'andere' geest. Daardoor wordt zijn aandacht naar iets toegetrokken. Lot ziet de Jordaanstreek die rijk is aan water. Het land eromheen is vruchtbaar en doet hem denken aan Egypte. Daar was brood, terwijl er in Kanaän hongersnood was. Hij had gezien dat de Nijl voor genoeg voedsel zorgde: voedsel in overvloed voor mens en dier. En wat staat er dan? Genesis 13:10: *Toen sloeg Lot zijn ogen op en zag, dat de gehele streek van de Jordaan rijk aan water was; voordat de Here Sodom en Gomorra verwoest had, was zij tot Soar toe als de hof des Heren, als het land Egypte.*

Dat is een prachtig gebied, denkt Lot. Net als de 'hof des Heren'. Dat is een tikkeltje 'aangezet'. Ja, dat gebeurt als zo'n geest je gaat bekoren, als zo'n geest je meer laat zien dan feitelijk aanwezig is. De streek is bekoorlijk om te zien. Eva zag ook een appel die bekoorlijk was om te zien. En de vijand pakt haar. Die geest slaat ook toe in Lot, hij wordt bekoord door wat hij ziet, door dat zogenaamd 'vruchtbare'.

Lot raakt gefocust op het zichtbare

Lot wil naar die streek toe. Geen problemen met voedsel, alle ruimte en omstandigheden voor zegen van de Heer. En wat Sodom en Gomorra betreft: die steden neemt hij voor lief, daarvan gaat hij zich afzijdig houden. God zal hem ook daar als rechtvaardige zegenen, dat weet hij zeker.

Lot let niet goed op. Hij laat zich meenemen, meezuigen bij het opslaan van zijn ogen, bij het zien van dat land. Hij maakt zich los van Abram en gaat zijn eigen weg. Hij vestigt zich bij die steden van de Jordaan en houdt op met dat heen en weer trekken door Kanaän.

Lot gaat naar Sodom

Eerst slaat Lot zijn tenten nog op *bij* de stad. Enige tijd later laat hij zijn tenten achter en gaat hij *in* de stad wonen. Lot kiest voor vruchtbaarheid in het zichtbare, maar geestelijk gezien komt hij in een zeer onvruchtbare streek terecht. Hij gaat midden in de ongerechtigheid wonen: in Sodom, waar de homoseksualiteit botviert en waarvan de onvruchtbare werken van de duisternis bekend zijn. Is Lot zo 'naïef' dat hij dat niet weet? Nee, hij neemt het allemaal 'voor lief'. Hij gaat erheen en vestigt zich in Sodom. Daar is water...

Abram blijft in het land

Abram slaat op uitnodiging van God ook zijn ogen op: hij kijkt met God mee. Ziet hij vruchtbaar land als hij de 'andere' kant op kijkt? Nee, dan ziet hij onvruchtbaar, woestijnachtig en bergachtig gebied. God zegt: Dit is jouw land. En Hij belooft Abram het *hele* land: Ik geef je het land van noord tot zuid, van oost tot west, dus ook dat van Lot. Je nageslacht zal er wonen in grote vruchtbaarheid. Abram kijkt niet zozeer naar de vruchtbaarheid in het zichtbare, hij zoekt een 'andere'

vruchtbaarheid. Hij zoekt een vruchtbaarheid die tot stand komt in gerechtigheid. Abram laat zich niet beetnemen door wat voor ogen is. Hij blijft wonen in het land dat de Heer hem geeft. Hij kiest niet zelf een streek, hij wil wonen waar de Heer hem heeft gebracht en blijft wonen in dat land. Psalm 37 spreekt erover: blijf wonen in het land, wees in het land. Het wordt in die Psalm geestelijk 'overgezet': prachtig.

Abram gaat naar Hebron

Wat gaat Abram doen? Hij trekt verder en komt in het zuiden bij Hebron aan. Hij bouwt dan het altaar dat hij daar al vóór de hongersnood, de reis naar Egypte en de terugkeer naar Betel, wilde bouwen. Hij maakt af waar hij aan begonnen is. Hij blijft in het land waar God hem heeft gebracht, in het land dat God hem geeft: in Kanaän. Hij is in Egypte geweest, heeft de vruchtbaarheid van dat land gezien, maar heeft ook bemerkt dat er aan die vruchtbaarheid een 'prijskaartje' hangt: gebondenheid en slavernij. Hij is zijn vrouw daar bijna kwijtgeraakt. Aan de andere zijde van de Jordaan ligt ook zo'n 'vruchtbare' streek, het gebied van Sodom en Gomorra. Maar daar word je evenmin vruchtbaar. Ook daar hangt een enorme prijskaart aan...

Abram kiest ervoor om in Kanaän te blijven. Aan de ene kant ligt Egypte, aan de andere kant ligt Sodom. Het lijkt geweldig: wat 'vruchtbaar' allemaal, die Nijl en die Jordaan. Maar in Egypte kom je in de ketenen van slavernij terecht en bij Sodom kom je in de ketenen van ongerechtigheid. Daar moet je dus niet zijn. Noch in Egypte, noch in Sodom. De geest die daar heerst, maakt je kapot, maakt mensen stuk. Die geest ruïneert het volk van God.

De geest van Sodom en Egypte

Beide plaatsen, zowel Sodom als Egypte, worden genoemd in Openbaring 11:7-8: ***En wanneer zij hun getuigenis zullen voleindigd hebben, zal het beest, dat uit de afgrond opkomt, hun de oorlog aandoen en het zal hen overwinnen en hen doden. En hun lijk (zal liggen) op de straat der grote stad, die geestelijk genaamd wordt Sodom en Egypte, alwaar ook hun Here gekruisigd werd.***

Opeens zitten we dan in de eindtijd van het volk van God, bij de zesde bazuin, bij de twee getuigen. Het gaat hier over 'de grote stad waar de Heer gekruisigd is' - het geestelijke Jeruzalem - waar 'de geest van Sodom en Egypte' heerst. Als mensen door die geest in beslag worden genomen, komen ze lijnrecht tegenover de getuigen van God te staan. Sodom en Egypte duiden op het tegennatuurlijke, het onvruchtbare, het aardgerichte. Van die antigoddelijke en antichristelijke geest moeten mensen die tot het ware volk van God willen behoren, tot het geestelijke Jeruzalem willen behoren, zich volkomen losmaken.

Abram scheidt zich af van Egypte, van de *geest* van Egypte. Abram wil niets te maken hebben met Sodom, met de *geest* van Sodom. Abram wil wonen in het land dat *God* hem geeft, zich laten leiden door de *Geest* van God. Daar zal de Heer hem tot vrucht brengen. Het is nog steeds niet gerealiseerd, maar het gaat komen.

Lot komt in de problemen

In Genesis 14 gaat de geschiedenis verder. Daar lees je dat er voor Lot problemen ontstaan. Een viertal koningen uit het oosten trekt op tegen de vijf koningen uit de steden van de Jordaanstreek. De koningen uit deze streek zijn al twaalf jaar onderworpen aan Kedorlaomer, een koning uit het gebied rond Babel, waaruit Abram en Lot zijn weggetrokken. Ze moeten hem schatting betalen.

Op een gegeven moment komen ze tegen Kedorlaomer in opstand. Enige tijd daarna komt deze koning met een aantal koningen die zijn bondgenoten zijn, de zaak recht zetten. In hun overwinningstocht nemen ze ook nog andere volken en steden mee. De koningen uit de Jordaanstreek hebben niets tegen Kedorlaomer in te brengen: ze worden verslagen, hun steden worden geplunderd, en de achtergebleven inwoners worden tot slaven gemaakt. Ook Lot wordt meegenomen en weggevoerd. In één klap is hij zijn rijkdom kwijt. Dat 'tekent' zijn geestelijke ontwikkeling, is 'tekenend' voor soortgelijke geestelijke ontwikkelingen. Als je niet uittrekt, niet doorgaat met dat uittrekken, keren oude vijanden zich tegen je. Dan krijg je opnieuw met ze te maken, dan komen ze achter je aan om je opnieuw te onderwerpen.

Abram neemt voor Lot de strijd op

Lot komt in zo'n situatie terecht: alles wordt hem afgenomen door vijanden uit zijn oude vaderland. Betekent dit het einde van Lot? Nee, Abram hoort het en dankzij Abram krijgt Lot een tweede kans. Abram had kunnen zeggen: eigen schuld, dikke bult, had je maar niet moeten weggaan... Maar dat doet Abram niet. Hij onderneemt een reddingspoging ten bate van zijn neef. Samen met zijn 'huis', met de mannen die zijn schapen hoeden, en met Mamre en zijn broers uit de omgeving van Hebron. Zij zijn bondgenoten geworden van Abram.

Is Abram niet bang voor de overmacht van dat grote leger dat al zo'n enorme rooftocht heeft ondernomen? Nee, hij gaat omdat hij zich het lot van Lot aantrekt. Met een legertje van 318 man gaat hij eropaf en neemt hij het op tegen die koningen uit het oosten. Die zijn alweer op weg naar het land waar ze vandaan komen. Abram gaat hen achterna en haalt het leger van Kedorlaomer en zijn bondgenoten in bij het brongebied van de Jordaan, in het noorden, bij de berg Hermon, het gebied waar later de stad Dan ligt.

Abram verslaat Kedorloamer

Abram splitst zijn kleine leger in drieën en verrast het grote leger van Kedorloamer. Niemand van hen is bedacht op een aanval van een groepje herders. Abram brengt ze in verwarring en verslaat ze. Het leger slaat op de vlucht en Abram achtervolgt ze tot in Damascus toe. Dat is een heel eind, maar hij doet het. Hij gaat er achterna om de have van al die mensen en van Lot in veiligheid te brengen. Hij bevrijdt alle mensen, niet alleen Lot. Deze enorme overwinning van Abram komt tot stand door bovennatuurlijke hulp van God, door geloof in de alles overwinnende kracht van God.

Ontmoeting met Melchisedek

Na deze grandioze overwinning keert Abram terug naar Hebron, met alles wat hij heroverd en buitgemaakt heeft. Als hij ter hoogte van Jeruzalem is, vindt er een hele aparte en merkwaardige ontmoeting plaats. In het dal dat later het Koningsdal wordt genoemd, ontmoet hij Melchisedek, de koning van een plaats die Salem heet, het latere Jeruzalem. Deze Melchisedek treedt Abram met zijn manschappen tegemoet met brood en wijn. Als priester van de Heer biedt hij Abram brood en wijn aan. En versterkt hij de mannen die moe, hongerig en uitgeput van de veldtocht daar aankomen. Dan zegt Melchisedek Abram met de mannen die bij hem zijn. in Genesis 14:19 staat: *En hij zegende hem en zei: Gezegend zij Abram door God, de Allerhoogste, de Schepper van hemel en aarde, en geprezen zij God, de Allerhoogste, die uw vijanden in uw macht heeft overgeleverd. En hij gaf hem van alles de tienden.*

Dat moet een verademing zijn geweest voor Abram om zo'n man te ontmoeten. Hij herkent in Melchisedek een man naar Gods hart.

Priester van een andere orde

Abram herkent Melchisedek als een door God gezonden priester en erkent hem in die hoedanigheid ook ten volle. En wat doet hij? Hij geeft Melchisedek van alles een tiende. Wat een mooie opstelling na deze herkenning en erkenning. Hij erkent Melchisedek als de van God gezondene voor hém. En neemt de zegen die Melchisedek namens God uitspreekt, het brood en de wijn die hij van hem ontvangt, met dank in zijn hart aan. In reactie daarop geeft Abram aan Melchisedek de tienden. Daarin handelt hij eveneens naar Gods hart.

In deze Melchisedek zien we iets van het oorspronkelijke priesterschap, zoals God het voor mensen heeft bedoeld. Niet op grond van afstamming zoals later bij de zonen van Aäron. In Israël kon je alleen maar priester worden als je kon aantonen dat je vader, je grootvader, van Aäron afstamde. Dat was bij Melchisedek niet het geval. Hij verschijnt zomaar ineens op het toneel. Uit wat hij doet en wat hij zegt, blijkt

dat hij een priester van God is. Abram ervaart dat in de geestelijke wereld.

Melchisedek is priester van een geheel andere ordening dan die van Aäron. Hij is zonder vader, zonder moeder, zonder geslachtsregisters, zonder begin en einde van zijn leven. Dat is niet bekend, dat is allemaal niet beschreven (Heb.7:3).

Melchisedek is priester van een goddelijke orde: hij is door God zélf tot priester aangesteld. Hij wordt later in de bijbel een type van Christus genoemd. Jezus komt niet uit de stam Levi, maar uit de stam Juda. Jezus stamt niet van Aäron af. Hij is wél priester, priester naar de orde van Melchisedek, op de wijze zoals Melchisedek priester was: zonder 'papieren', door God geroepen en aangesteld.

Een prachtige ontmoeting in het Koningsdal van Abram en Melchisedek: de priester des Heren treedt de uitverkorene des Heren tegemoet, zegent hem met woorden van God en versterkt hem met brood en wijn.

Abram wijst voorstel van koning van Sodom af

Dan komt er nog een andere koning naar Abram toe, de koning van Sodom. Hij komt tevoorschijn uit de grot waarin hij zich verborgen heeft gehouden, bang als hij was voor zijn lot als hij door Kedorloamer en zijn bondgenoten gepakt zou worden. Hij verneemt dat de vijand weg is, dat Abram alle inwoners van zijn stad en hun hele have heeft teruggebracht en dat Abram op dat moment in het Koningsdal is. Hij gaat erheen en doet Abram een voorstel: Mag ik mijn mensen terug, dan mag jij alles houden aan have en rijkdom.

Alles wordt daarmee 'omgedraaid': in plaats van dat Abram alles weggeeft, kan hij nu alles krijgen. Maar dat doet Abram niet. Hij wil niets van deze koning aannemen. Hij wil alleen van God ontvangen en niet afhankelijk worden van de giften van de koning van Sodom. Hij wil alleen gezegend worden door Melchisedek, die herkent hij als priester van God. De koning van Sodom is van een heel andere geest; daar wil Abram niets mee van doen hebben.

Abram beseft dat er ook mannen zijn die mét hem ten strijde zijn getrokken: Mamre en zijn broers. Daar wil Abram ruimte voor laten. Genesis 14:22: *Doch Abram zei tot de koning van Sodom: Ik zweer bij de Here, bij God, de Allerhoogste, de Schepper van hemel en aarde: Zelfs geen draad of schoenriem, ja niets van het uwe zal ik nemen, opdat gij niet kunt zeggen: Ik heb Abram rijk gemaakt! Geenszins, alleen wat de knechten hebben verteerd en het aandeel der mannen, die met mij gegaan zijn, Aner, Eskol en Mamre, laten die hun aandeel ontvangen.*

Of Mamre en zijn broers iets van de koning van Sodom aangenomen hebben, weten we niet: het staat er niet bij. Abram legt zijn eigen normen niet op aan de mensen die bij hem zijn. Heel mooi. Ook hierin geeft hij een goed voorbeeld.

Lot benut zijn tweede kans niet

Wat doet Lot? Hij is in Sodom gevangen genomen, is alles kwijtgeraakt, is weggevoerd en daarna door Abram weer in vrijheid gesteld. Hij heeft dankzij Abram alles weer terug gekregen. Wat doet Lot? Heeft hij hiervan geleerd? Nee. Lot gaat terug naar Sodom, hij gaat daar gewoon weer wonen. En Abram houdt hem niet tegen. Lot krijgt alles terug: zijn vrijheid en zijn bezittingen. Hij krijgt een 'tweede kans', maar gaat er niet op in... Ongelofelijk!

Het gaat later nóg een keer fout in Sodom, en dan gaat het ook *echt* fout met Lot. Dan kan hij nog maar *ternauwernood* gered worden. Letterlijk *als door vuur heen*. Dan houdt hij er niets meer van over en eindigt zijn leven in een spelonk. Lot kiest de verkeerde weg en komt er niet van terug, hij bekeert zich niet. Lot blijft verbonden met Sodom, en raakt daardoor geheel verstrikt in het onvruchtbare, tegennatuurlijke van Sodom...

Abram blijft de vervulling van de beloften verwachten

Abram blijft in het land en gaat ook naar huis: naar Hebron, met de zijnen. Daar gaat hij door met zijn 'diensten' rondom het altaar. Hij blijft wonen in het land en blijft de vervulling van Gods beloften verwachten. Gezegend als man van God, ook door Melchisedek. Een voorbeeld voor ons allemaal (*wordt vervolgd*).

Noot van de auteur: De links naar de 'Studiebladen', de serie boeken over 'Gods plan met mensen' en het 'Overzicht Oude Testament' werken voor alle lezers van Hoger-op. Ze verwijzen naar het openbare deel van de website van VEG Immanuel Breda. Dat geldt *niet* voor de links naar de mp3's van de 'Bijbelstudies Oude Testament'. Die bestanden staan in een afgeschermd deel. Om die mp3's te kunnen beluisteren is een **EENMALIGE REGISTRATIE** nodig op <https://veg-immanuel-breda.nl/mp3s/inloggen-registreren-voor-mp3/>. Je ontvangt een 'media-account', met toegang tot alle beschikbare mp3's en mp4's. De 'Bijbelstudies Oude Testament' vind je op <https://veg-immanuel-breda.nl/mp3s/mp3-sets/?set=OT&titel=Oude%20Testament>

GODS PLAN MET MENSEN

Aanbieding van alle 5 boeken tegelijk

Door Douwe Doornbos

NU bij Uitgeverij Phos voor € 49,50

Door Cees Visser, voorganger VEG Immanuel, Breda

Alle vijf delen van de serie 'Gods plan met mensen' tegen een voordelige serieprijs. Als u alle vijf boeken tegelijk aanschaft, profiteert u van een aantrekkelijke korting ten opzichte van de prijs die u zou betalen als u elk boek afzonderlijk zou kopen. De serie bestaat uit:

- Deel 1 - De schepping van de mens
- Deel 2 - De strijd tussen licht en duisternis
- Deel 3 - De komst van Jezus Christus
- Deel 4 - Het werk van Jezus Christus
- Deel 5 - Openbaring van Jezus Christus

Samen ruim 1100 pagina's, te bestellen op www.phos.nl

"Zie de Mens" (Ode aan Jezus)

Mens vol innerlijke schoonheid
pure, ongekende zuiverheid
Majesteit

U gaf uw leven
om ons te geven
leven in Heerlijkheid

U bent ons voorbeeld
toonbeeld van gehoorzaamheid
vergeving, trouw en troostrijke tederheid

Liefdevolle mensenminnaar
glorierijke overwinnaar
U doopt ons in heilige Geest
schenkt ons kracht overdag
bent ons licht in de nacht

Pastor, Herder, Heiland, Heer
wij knielen in aanbidding
voor U heer.

Amen

Gerrit van Ek

LIEDEREN om te luisteren

Door Henk Verbeek

In het meinumnummer van Hogerop plaatste ik [Koor 51](#) (Kapelklanken). Daarin staat: "Hij die ons heeft welgedaan". In Psalm 13 staat: "Ik wil de HERE zingen, omdat Hij mij heeft welgedaan". Dus vroeg ik mij af of wij daar ook over zingen in de Kapelklanken. En inderdaad, [Lied 193](#) (Heer, U hebt welgedaan), [Lied 117](#) met titel 'Verlossing' (ons is welgedaan) en [Lied 175](#) (Bron van liefde, licht en leven) -> al Uw werk is welgedaan. Ook in twee koren zingen we dat uit: [Koor 63](#) (en juich ik: U hebt welgedaan) en [Koor 65](#) (God heeft welgedaan). Je kan dat natuurlijk alleen maar van harte zingen als je voor jezelf kan benoemen wat Hij, Jezus, voor jou gedaan heeft.

GELOVEN IN JOUW OPSTANDING!

Boodschap met veel persoonlijk getuigenis

Door Jan Fluit

Om te beginnen, wil ik wat vertellen over mezelf. Mijn vrouw Teda ontdekte onlangs dat op de plek waar de melanoom ooit begonnen is, weer een bobbel zit, dus die was weer aan het groeien.

Ben deze week ook naar het ziekenhuis geweest, en de komende week krijg ik een pet-scan om te kijken hoe het van binnen zit.

Nou weet ik al behoorlijk hoe het bij mij van binnen zit, dat is heel goed. 'Maar hoe gaat het dan met je, Jan?'

Het gaat heel erg goed met mij. Niet een beetje, zo van: 'oh, dan moet je daar weer doorheen'.

Als je voor me bidt, zeg dan niet: 'ik bid voor Jan, die het zo moeilijk heeft'. Want dan zegt de Heer: 'dat is niet waar'.

Ik heb het niet moeilijk, echt niet.

'Maar dit zijn toch nare berichten, je hoeft toch niet...' Nee, die redematies ken ik wel, maar zo wil ik niet leven.

Ik leef, en dat verandert niet door wél of niet een bobbel, en de medische verwachtingen. Ik lééf! Dat is zó heerlijk en zó gaaf. Want het is heel jammer als zich dingen voordoen, dat ik dan minder vrij wordt dan als ze zich niet voordoen, dat is toch zonde? Dát is nou zonde!

Want dan word ik op en neer en heen en weer geslingerd door allerlei gedachten.

Er staat in Jakobus 1:7: *Zulke mensen moeten niet menen dat hij iets van God ontvangen zal, niet omdat God zegt, nou, omdat je zo ongestadig bent, geef ik je niks.*

Nee, dat draagt een beeld dat ik helemaal niet wil. Hij is ons Leven, en wát een Leven hebben we ontvangen, en je dáárin bewegen!

Daar gaat de tegenstander niet over. Zelfs de Heer gaat daar niet alleen over, maar in samenwerking met mijzelf! Ik kies daarvoor! Is dat nou stoer? Nee, juist niet!

De cadeaus die ik gekregen heb, zijn uitgepakt, daar horen jullie trouwens ook bij, en het gaat maar door!

Ik denk wel eens: 'die dank uiten we wel vaak met elkaar wat je van de Heer ontvangen hebt', dan denk ik: nou, op een gegeven moment zal het wel op zijn, zoals ooit een collega tegen me zei: 'Waar jullie mee bezig zijn, dan ben je toch wel een keer uitgestudeerd? Je weet toch al alles?'

Nee, sommige boeken gaan uit, maar de bijbel met de woorden van God gaat niet uit, die gaan niet over, die woorden blijven 'ontzettend geldig'.

Ik weiger om slachtoffer te worden van iemand die wel degelijk mijn vijand is, die zegt: 'ik zal dit en ik zal dat...'. Als mijn Heer, mijn voorbeeld, zegt: *'De boze komt en vindt in mij*

niets', dan wil ik Hem dáárin volgen. Waarom zou ik me laten intimideren door wat de tegenstander zegt. Dus ik leef nu, en ik leef dóór, met elkaar. Want als je iets verteld wat je overkomt, dan kan er een sfeer er omheen ontstaan: 'wat erg nou, wat naar nou toch, heel vervelend'. Ik zeg niet, als iemand dat als zodanig ervaart, dat dat niet kan of niet mag maar ik kies ervoor om anders te leven. Niet als een slachtoffertje van de plannetjes van de tegenstander, die mijn dag bepalen. 'Kom op, nee hoor, pluk de dag, elke dag, en er valt toch veel te plukken? Vooral buiten in het voorjaar. Ik kom ogen te kort, dat is toch fantastisch!

Maar ik kom nog veel meer ogen te kort als ik rondkijk in Gods Koninkrijk. Dan ben ik écht de koning te rijk. Van dáár uit leven en denken, en ook van daaruit ook wat gedachten vanmorgen.

Met dagen als deze sta ik altijd even voor de keuze, omdat het uitgerekend vandaag Pasen is, moeten we het dan ook over Pasen hebben? Maar ik kan het niet laten om toch over opstanding te praten.

Want dat doen we uiteindelijk elke keer opnieuw. We praten vanuit opstanding.

Geloof jij ook in jouw opstanding? 'Ja..., ik heb me ooit bekeerd...', maar geloof je in jouw opstanding?

Er staat: tussen de doden uit, vandaar uit, want ik ben een opstandeling. Ik wil ook best opstandig zijn ten aanzien van dingen die er niet bij horen.

Er staat ergens: "recht je schouders, en strek je knikkende knieën." Als ik in België, in Hasselt, sprak, en dan tijdens de aanbiddingsdienst, zeiden ze altijd: 'zullen we RECHT gaan staan', dat vond ik heel leuk, dan krijg ik altijd de neiging om nog rechter te gaan staan als anders. Maar het is mooi om récht te gaan stáán, en in de benen te komen.

Als mensen ook aan me vragen: 'hoe gaat het?' En als ik er dan doorheen zit, dan is het bij jullie veilig genoeg om te zeggen: 'ik zit er doorheen'.

Maar ik zing ook dat mijn mond zich vult met de lof van God, dus als iemand aan me vraagt hoe het met me gaat, waar ik vol van ben, dat zal er toch uitkomen?

Heb ik ooit verteld dat ik vroeger, op de Bijbelstudie in Stadskanaal kwam? Ik woonde toen in Koekange. Op een gegeven moment heb ik er voor gekozen om elke week in Stadskanaal naar de Bijbelstudie te gaan, want ja, 'waar je schat is daar zal ook je hart zijn!' (dat betref Teda).

Maar we hebben het recht om Leven te openbaren, dat is toch wat! In een doodse, dorre wereld, met zoveel negatieve dingen. Neem het rondom ziekte, van 'och och, zo moeilijk, en ik hoop dat ik er doorheen kom'.

Man, je kómt er doorheen, Hij is de garantie dat je er doorheen komt. Dat je overeind staat en dat je het getuigenis van Hem in je meedraagt.

Het is zó mooi om op te staan, en niet gebukt te gaan onder wat de dood wil, maar dat de dood nadrukkelijk gaat merken dat je iemand bent van Leven. En dan vlucht de dood. Hij was vroeger gewend dat je vluchtte voor hem, nou, laat dát maar

afgelopen zijn! Want als jij het Leven vertegenwoordigt, dan heeft hij het niet meer.

Jezus zegt op een gegeven moment rondom Z'n opstanding, er zijn zoveel uitspraken van Jezus, maar elk woord wat Hij sprak, daar zit zoveel lading achter. Maar dit was een uitspraak van een engel. Dan zijn ze bij het graf en wat zegt die engel? 'Wat zoek je de Levende bij de doden?' (Lucas 24:5) Dat is toch een diepe uitspraak? Wat zoek je het leven bij de dood?

Als ik kijk naar mijn mogelijkheden en zeg: 'dit kan niet, dat gaat niet, dat lukt niet', dan is dat een redenatie van de dood, van 'niet kunnen', van inactief zijn en van hopen dat het een keer beter gaat. Maar als we met Hem zijn opgestaan, wat heb ik daar dan te zoeken? Want het was een drukte van belang rond dat graf op Pasen, alleen was de hoofrolspeler niet op de plek waar ze hem verwachtten, de dood. Alles stond voor wat hun betreft in het teken van de dood. En die engel zei: 'je moet Hem hier niet zoeken'. Je moet het niet zoeken in de dood.

Je moet het niet zoeken in de ontkenning en in wat er gezegd wordt. Zoek dus anders! Wat heeft Jezus over Zichzelf gezegd over de opstanding: Ik bén de opstanding en het Leven! Ik bén het!

Niet van: 'nou ja, Ik heb een stap gezet, maar Ik vertegenwoordig álles wat Leven is.' Alles, wat staat voor de dood, achter je laten. Hij liet de dood niet zomaar achter Zich, gestorven en toen weer opgestaan...

Hij was als Triomfator in dat dodenrijk. Ik kan me daar altijd zó op verheugen, dat de boze dacht: 'als ik Hem maar één keer in dat dodenrijk heb, dan is het, net zo als altijd, helemaal gebeurd met mensen, dan hebben ze niks meer te vertellen'.

En Jezus kwam daar binnen. Hij was op de plek waar Hij volgens de tegenstander moest zijn, en wie had het toen voor het zeggen? Jezus! Hij zegt: 'Ik heb de sleutels van dood en het dodenrijk'. En dat naar jezelf toe, als dood zich aandient, ik heb het niet over het zichtbare sterven, maar te allen tijde, als datgene, waar geen leven in zit, zich aandient, dan vertegenwoordig jij een Heer die zegt: 'Ik geef jou de sleutels', dat heeft Hij letterlijk gezegd, 'jij opent, en als je opent, samen met de Heer, zal niemand meer sluiten' (Matth. 16:19).

En als jij iets afgesloten hebt, kan niemand het meer openen. Dát is gezag, dát is een positie!

O mochten wij nog komen te staan, en wij dat nog mogen meemaken.....

Je zit midden in dat proces van leven en van ontwikkeling. Ik zat zo te denken over dat spreken. Ik heb vroeger ooit bij va en moe, zoals ze dat zeiden, leren praten. Zij hebben me leren praten, dus de eerste taal die ik had aangeleerd, was gewoon Drents. Als klein ventje sprak ik geen Nederlands, maar alleen Drents, want thuis werd alleen Drents gesproken. Zo heb ik leren praten. Ik heb ook leren praten naar de normen zoals va

en moe die geleerd hadden. Dezelfde taal, dezelfde denkwijze, dezelfde ontwikkeling.

De voorgeschiedenis, die ik niet had meegemaakt, kreeg je wel mee, dat spreken komt ergens vandaan, dus ik sprak zoals zij spraken. Ik heb daar heel veel goede dingen geleerd.

Maar ik heb ook spreken geleerd dat afweek van Degene die ik later ontmoette, van de Vader. Die sprak me toch dingen! Die sprak me vrij. Die verklaarde: onschuldig! Die verklaarde: waardevol. Het is zo mooi dat ook door de Geest van God, die je ontvangt, dat je dat spreken niet alleen napraat, want napraten heeft niet zoveel zin. Thuis praatte in het begin ook ná, tata en papa en mama maar later maakte ik keuzes of ik bleef spreken zoals ik geleerd had. Je werd volwassen. Zo is het ook met Vader, ik kan Vader en Jezus napraten, zoals het in de Bijbel staat, want daar staat veel dit en dat....

Maar hoe spreek ik zelf? Hoe spreek ik over m'n leven, over m'n toekomst, over m'n gedachtewereld, over wie ik ben, wie mensen zijn? Want dát is een eind verschoven! Mensenlief! Vroeger vond ik de wereld een grote bedreiging, en ik denk dat er nu ook heel veel mensen zijn die dat ook een bedreiging vinden.

Maar ontdekken dat er iemand is, die zegt: 'weet je wat het is, die wereld, waar je misschien hoofdschuddend doorheen gaat, en al die vijandige dingen, *die gaan veranderen!*'

O ja? Maar door wie dan? Door jou, zegt de Heer! Ja, maar de Heer moet het doen.... Nee, zegt de Heer, door jou! Opdat thans door middel van de gemeente... (Efeze 3:10). Jullie spreken zorgt voor zóveel opstanding, zóveel tussen de doden uit.

Ach, de doden..., altijd maar bij hetzelfde houden..., de ervaring heeft geleerd....

Dat zál wel, maar als de ervaring iets anders heeft geleerd dan Vader zegt, dan wil ik van die leer afstand doen. Ik wil geloven wat Vader zegt, van mij, van jou en van jou.... Dát geloven!

Dat staat in Jesaja en in Jeremia, zeker, dat is voor mij een heel belangrijke basis. Maar geloof je het zélf ook?

Sta ik zélf ook op als je te midden van de doden zit? En hoe denk je dan op te staan? Komen er dan hele ingewikkelde dingen hoe je dat zou moeten doen?

Met: 'het valt niet mee'. Op die manier moet je het in elk geval niet doen. Ik wil het anders. Ik geloof anders.

Ik zat vanmorgen te denken, de tijd is verzet, maar soms is het heel goed om ook geestelijk gezien, de tijd te verzetten.

Ik leef in de tijdloosheid, de eeuwigheid van het geloof van Jezus Christus, om van dááruit te denken en te handelen en te geloven.

Wordt het altijd begrepen? Nee.

Wordt het altijd geaccepteerd? Nee.

Is het daarom minder? Werd Jezus altijd begrepen? Nou, heel vaak niet. Ook Zijn discipelen, die bewust hadden gekozen om Hem te volgen, snapten er soms hélemaal niks van. Ook Jezus verbaasde Zich soms, ook heel vaak niet, dat ze Hem niet begrepen, omdat ze niet vroegen. Ze lieten het maar zoals het

was. Als Jezus zegt: 'Ik ga ergens heen waar jullie niet kunnen komen', dan gaan ze aan het redeneren, wat zou Hij gaan doen? Gaat Hij naar de verstrooiing, gaat Hij naar de Grieken, wat gaat Hij doen? Dan zegt Jezus later: 'dat is raar, niemand vraagt waar ik heen ga, je kunt het er wel onderling over hebben, maar vraag het Mij eens, want dat heldert een stuk op (Joh. 16:5).

Als je vraagt hoe Jezus denkt, over jezelf bijvoorbeeld. En als je het hebt over de normen, ik zeg het maar even met een term, niet normen van deze wereld, maar wat is de norm van Jezus, wat is het uitgangspunt van Hem, ten aanzien van wát dan ook?

Toen wij getrouwd waren, zei een voorganger tegen mij, die hoorde dat we pas getrouwd waren: 'Oh, dan leef je nu nog op een roze wolk. In het begin is het allemaal rozengeur en maneschijn'. Nou, dat was het ook, maar dan wordt er gezegd: 'maar straks niet meer'. Hoezo? Heb ik gekozen voor Teda voor het eerste half jaar, of voor zes weken, dat zijn de wittebroodsweken, dat is wel een leuke tijd, en dan wordt het minder, want dan ontdek je wie ze écht is. Want zo denken ze dan, ja toch? En in de jaren daarna ontdek ik nog steeds wie ze is! Puur goud! Dat is niet minder geworden. Het was ook geen wolk waar ik zomaar doorheen kon zakken, het was ook een keuze. Waar ga je samen voor? Hoe wil je kijken?

'Ja, als je om je heen kijkt, dan is er overal wel narigheid...'. Hoezo? Waarom is het vanzelfsprekend dat er overal narigheid is. Waarom is het vanzelfsprekend, dat als ik Jezus aanvaard heb, dat het dan nog niet meevalt. Hoezo niet?

Met Jezus valt alles mee. Als er iemand is die álles voor je draagt, dan vind ik dat verdraaid makkelijk, of niet!

Al die dingen waar je onder gebukt gaat en mee sleept en maar ja, ach, overal gebeurt het..., alsof dat troost is, 'overal is er wel rottigheid'. Nou, dank je wel, fijn hoor, dat ik niet de enige ben met rottigheid. Jezus zei: 'Ik wil dat er een einde komt aan die rottigheid, de vanzelfsprekendheid van dood en van verderf.'

Jezus sprak anders, dan moet je maar eens kijken in Johannes 11. Het verhaal over de opwekking van Lazarus, een heel verhaal, lees dat maar eens helemaal door, als je er zin in hebt. Het is een verhaal met twee talen. Eén taallijn, één gedachtenlijn loopt er doorheen van: 'och, we hielden toch zó van hem, en we dachten nog wel dat U..., en was U er maar wat eerder geweest. Ja, en nu is hij dood, er is al een lijkucht...'

Maar Jezus spreekt een heel andere taal, vers 11: **"Dit sprak Hij, en daarna zei Hij tegen hen: Lazarus, onze vriend, slaapt, maar ik ga naar hem toe om hem uit de slaap op te wekken."**

Jammer nou dat Jezus Zich zó vergiste, want hij was écht dood. Ach, dat is toch wel sneu, als je niet beter kijkt... Jezus keek beter! En Hij was niet

onder de indruk, maar de rest wél. Bewogen? Ik heb heel vaak

het verhaal gehoord dat iemand daar troost uit haalt, prima hoor.

Maar er staat dat Jezus huilde, omdat Lazarus overleden was. Ik geloof daar geen biet van. Hij wist dat Hij binnen de kortste keren hem deed opstaan. Dan ben je daar niet zo verdrietig om. Maar weet je waar Jezus zo verdrietig om werd? Om al die tegenwerpingen, al die gewoontepaatjes van: 'o, wat erg, en was U er maar eerder geweest, waarom was U er niet?'

En nou is hij weg, en schiet nou een beetje op, het is mislukt, het kan niet, het gaat niet....' Dáár huilde Jezus om. Dat die taal maar niet veranderde, die taal van 'ik kan niet, het lukt niet, het gaat niet, en o had U maar...'

Wat ik ook vaak hoor: 'mag je ook boos worden op God?' Nou, ja, wat God betreft: 'doe maar joh'. Want God wordt daar niet anders van, maar wat win je daar nou mee? Boos worden op je grootste Vriend! Wat win ik nou als ik helemaal die andere kant op ga.

Maar hoe Jezus spreekt in Joh. 11:25: **"Ik ben de opstanding en het Leven; wie in Mij gelooft, zál leven, zelfs al was hij gestorven"**. En dan zegt Jezus, en dat vind ik heel mooi: 'geloof jij dat?' Jezus geloofde dat. Jezus was groots en Hij zei prachtige dingen, maar is het ook mijn taal?

Durven we het aan om te zeggen, zoals Jezus zei: 'Ik ben de opstanding en het leven', dan ben ik dat ook! Dan wordt dat geloof anders dan alleen geloven dat Jezus is opgestaan. Je bènt opstanding! Dat is je wezen. Je wezen is veranderd. Je uitgangspunt, je visie, je zicht is veranderd. En om vandaar uit te denken en te geloven, dan gaat er een wereld voor je open, maar dan gaat er in elk geval een hemel voor je open.

En je gaat ook ontdekken, dat als je dit leven wil, dat er iemand is die zegt: 'ik wil dat niet'. Maar als ik een volgeling van Jezus ben, wie heeft het dan in de hemelse gewesten voor het zeggen? Ja, Jezus! En jij dan? Doet jouw woord er toe? Nou, om het zo maar eens te zeggen: 'om de drommel doet dat er toe!' Wat maakt dát een verschil wat voor getuigenis jij geeft. De demonen geloven ook, maar zij sidderen (Jac. 2:19). Ze hebben het gewoon niet, totaal niet om wie Jezus is, en jij vertegenwoordigt dat niet een beetje, maar helemaal. En dat gaan zien, en daarin staan.

Joh. 11:7-9 Als Jezus weer naar Judea wilde gaan, zeggen de discipelen tegen Hem: 'Je moet maar niet gaan, want tien tegen één gaan ze je stenigen, je overleeft dat niet.' Dan komt Jezus met een bijzondere opmerking: *Gaan er geen twaalfuur in een dag? Als je overdag loopt, dan stoot je je niet.* Het is belangrijk dat je loopt bij het licht, want anders is elk struikelblokje raak. Als je struikelt, dan helpt de Heer je wel weer op de been, dat is zeker waar, maar ik vind het nog altijd een veel mooiere tekst in Judas 1:24: **"Hem die jou voor struikelen kan behoeden"**. Want het doet wel zeer als je steeds maar struikelt, als elk ding raak is, en je wéér gewond bent en je wéér zeer gedaan hebt.

Jezus leefde op een andere manier. Hij geloofde op een andere manier. Jezus zegt op een gegeven moment: **"Heb ik**

jullie niet gezegd dat, als je gelooft, je de heerlijkheid Gods zult zien? (Joh. 11:40). Laat het je niet ontgaan.

Ben je een gelovige? Dat is ook zo'n algemene term. Maar wie geloof ik. Laat ik nu even voor mezelf spreken, ik heb veel te veel dingen geloofd in het verleden. Veel te veel dingen maar aangenomen, want 'ja, ze zeiden het toch?' Maar zegt Jezus het ook? Hij sprak anders hoor!

Ik heb van mezelf gedacht, en ook vanuit de informatie die ik kreeg, dat ik een hopeloos geval was. Ik zou toch nooit verder komen. En dat hield me héél klein, ook heel eenzaam.

Toen ik Jezus ontmoette, ging in één keer het deksel van die put, want ik stond tegenover iemand die in me geloofde.

Niet zomaar: och, ik geloof dat het wel een keer wat zal worden, maar Hij geloofde in me!

Hij begint met een liefdesverklaring.

Dat is toch prachtig! Want heel veel liefde is voorwaardelijk, maar bij Hem niet. Hij zegt: 'Ik hou van je'. En waarom? Om jou! Jij bent waardevol. Je bent voor Mij zó waardevol.

'Maar ja, er moeten wel dingen...'. veranderen... Nou, zegt Jezus, dat zit in Mijn pakket, hoeveel wil je hebben?

En voor alle duidelijkheid, Nederlander dat je bent, het is gratis. Dus je krijgt dat zómaar. Ja maar, waarom? Omdat ik van je hou! Je bent een prachtig mens, en weet je waar je op lijkt? Op je Vader, want je bent er één van Zijn soort.

Je bent uit Hem voortgekomen en dat er daarna allerlei ontkenning kwam, dat zal wel waar zijn, maar zullen we daarvan maar afstappen?

God, die tegen jou zegt: 'M'n lieve kind, zullen we samen gaan rechtspreken?'

'Ja maar, dat is te groots. Nee, zegt de Heer, zullen we het samen gaan doen?'

Zullen we samen gaan rechtspreken, ook *recht* spreken, dat is zó fantastisch mooi om van daaruit te denken en te leven en te geloven. En van daaruit opstaan, ik heb een paar dingen opgeschreven: vanuit je wanhoop, of opstaan vanuit je angst, of je minderwaardigheid, of elke keer maar terug naar je verleden. Ik ben geen product van m'n verleden, ik ben een wezen naar Gods beeld, van de beginne. En dat er daar 'tussendoor' dingen gezeten hebben waar iemand van vindt dat ik daar nog steeds rekening mee te houden heb, dan zeg ik tegen hem: 'reken maar van niét!

Ik doe niet mee. Ik heb tegen de Heer gezegd: 'ik doe met hen niet mee!' Al die meningen, al die duisternis. Ook het getuigenis van: 'ja nou...'

Ik ken ze. De duivel heeft zóveel ervaring, die weet zó goed hoe hij het moet aanpakken. Maar dan zegt ik: 'mijn Jezus weet het beter, en ik ook'. Niet een beetje beter, Hij *is* de Waarheid. En ik wil geen enkele dag leven met leugen. 'Maar je wordt wel aangevallen'. 'Nou, zegt de Heer, *als ze je heftig aanvallen*, dan wordt het zwaar hoor....*Nee, als ze je heftig aanvallen, dan vallen ze over jou!* (Jes. 54:15)

Dat hele klein denken, neem er alsjeblieft afstand van. Die dingen moeten we nog leren, ik zou liever zeggen: 'die mógen

we leren'. Daar dichtbij blijven, want er is niets mooier dan dát! Er zijn tē veel dingen moeilijk genoemd.

Dit verhaal van Lazarus, dit was moeilijk en dát was moeilijk, dit kon niet en dát kon niet, en Hij had er eerder moeten zijn, en het had anders moeten lopen... en wat zegt Jezus nou eigenlijk helemaal, in de confrontatie met de dood: 'Lazarus, kom uit, kom tevoorschijn'.

Martha zei dat er al een lijklicht was, omdat het de vierde dag was. Maar dat '*kom tevoorschijn*', dat is toch zó prachtig. Er staat in Hooglied 2:9-14: "**M'n liefste, daar achter de tralies, alsjeblieft, kom tevoorschijn, laat me je gedaante zien, dat is bekoorlijk**".

Nou, hoeveel mensen dat niet geloven? Alleen al over het uiterlijk, dat ze er niet uitzien.... Wie heeft je dat verteld? Dat je eigenlijk aan de binnenkant en aan de buitenkant niet deugt? Wie heeft je dat nou verteld? Wie is je in de weg gekomen? Even later zijn ze allemaal druk bezig met allemaal wetten en regels, en opnieuw instellingen. Dan zegt Paulus in Galaten 3:1-5: '*Wie heeft jullie toch in vredesnaam betoverd? Christus was je toch voor ogen geschilderd? Wie heeft je toch betoverd dat je weer terug gaat naar die viezigheid, die vieze gore gedachten. Je bent begonnen in de Geest, die heb je in de steek gelaten, en allerlei andere dingen heb jij weer geldig verklaard. Dát is zonde!*

Dan zegt hij: 'bekeer je, draai je om, kies weer waar je in begonnen ben, in de Geest, in de vrijheid.' En al die dingen zoals: 'niet zover zijn...', en je weet ook niet alles...' Want naar aanleiding van de dingen die ik nu zeg, zou men kunnen zeggen: 'alsof jij alles weet'. Nee, zeker niet, ik weet lang niet alles. Ik heb ook niet overal een antwoord op, maar dat bevalt me best, want ik ben aan het ontdekken. Natuurlijk weet ik heel veel dingen niet, maar dat zegt niets over mij!

Ik heb het wel eens eerder genoemd, (wijzend naar een grote bosrijke wandplaat in de zaal) dat kleine boompje daar, tussen al die grote bomen, is nog lang niet zover als die grote bomen, je hoort zó te zijn...(als die grote boom). En Jezus zeg: 'weet je wat het mooie van de schepping is, bijvoorbeeld vogels: 'ze maken zich niet druk, want God zorgt voor ze'.

En in dat kleine boompje zit wel terdege zó'n boom, dat is geen punt voor dat kleine boompje, want die is niet pas boom als hij zó groot is, maar het *is* boom, want het heeft alles in zich om te ontplooiën.

Dus je mag wel klein over jezelf denken..., als je er maar van geniet! Ik deug, er zit zoveel leven in mij, en ik kan nog zoveel dingen leren, wat een genot is het, dat ik zoveel dingen leren kan. Dat vermogen zit in mijn geest.

Toen Jezus geboren was en opgroeide wist Hij alles al? Nee. Misschien heeft Hij wel gezegd: 'alles is zo mooi en alles is zo gaaf', maar nog een heleboel dingen wist Hij niet.

Van een kind zeggen we altijd: 'mooi is het als een kind ontplooiën kan'. Nou, jij als kind, kun je daar niet lekker van

genieten? Want ik ben vandaag wie ik vandaag ben, en morgen? Morgen is morgen. En ik leef.

Ik heb een wereld om te ontdekken, wat gaaf is dat! Het is mooi dat ik daarvoor broers en zussen heb die me bemoedigen, en die dingen over je zeggen, wel verdraaid, dat heb ik nooit gezien. Wat gaaf en wat goed!

Dáárin leven. Ik kan er na al die jaren nog niet over uit wat voor moois we ontdekt hebben. We hebben een goudader aangeboord die maar doorgaat, die laat zien, laat ontdekken. Laten we daar alsjeblieft mee doorgaan!

Ergens staat: 'als je nou een woord hebt tot opbouw, spreek dát dan.' (Ef. 4:29). Spreek tot elkaar in het geestelijke lied van onze God, die z'n lofzang heeft over de schepping (Ef. 5:19), dan kun je het wel weer algemeen houden, over jou.

Als wij zingen: Ik jubel over Uw grootheid, dan zegt de Heer: 'en Ik jubel over jouw grootheid, over jouw schoonheid.' *Kom tevoorschijn, achter die muur vandaan. Mijn liefste, mijn schone, kom!* Het is toch prachtig als er zó over je gesproken wordt, en zó over je gedacht wordt.

En de Heer vindt dat wij niet met minder toekunnen. En dat willen we ook niet. Dat is een keuze die de Heer niet voor je maken kan. Maar als ik vandaag leven mag, dan ga ik vandaag leven, dan stel ik dat geen dag uit door weet ik wat voor 'mitsen en maren'. Absoluut niet!

Ik wil afsluiten met iets wat ik gisteren geschreven heb.

'Leven' heb ik er boven staan.

Ik hou er van te zien, écht te zien. Hoe gaaf, hoe mooi, hoe veelkleurig het leven is. Hoe het zich ontplooit in onvoorstelbaar veel vormen en kleuren. Zo veelzijdig en puur, ook en juist in de menselijke natuur. Jij, wij, en ik, ontstaan vanuit liefde om te openbaren wat de Schepper vanaf het begin geloofde. Geloof met de Vader mee in wie ij bent.

Ga mee in Zijn verwachting en geloof. Gooi je verduisteringsgordijnen open, laat de zon volledig binnen. Open de deuren en de ramen van je hart en laat de verkwikkende zuurstof van Gods liefde door je levenshuis blazen.

Zaai, plant, zet je levenshuis vol met gedachten van jouw Geliefde. Spoel door Zijn bevrijdende waarheid alle stof van je af en 'lééf!'

Wat is het heerlijk Vader om zó over Uzelf te getuigen, want wat is het groot Heer, wat is het groot Vader, hoe U bent, en wat is het groot Jezus, wat U geopenbaard heeft, wat U gedaan heeft en wat U mogelijk gemaakt hebt. U heeft de toegang tot het Leven gegeven. En wij zijn die deur doorgegaan en staan nu midden in dat Leven. Niet midden in het leven van alle dag, maar midden in dat Leven van U.

Midden in het leven van Uw getuigenis over ons. Over onze toekomst? Ja zeker, maar ook over vandaag, Hoe we kunnen leven, hoe we tevoorschijn kunnen komen, hoe we al tevoorschijn gekomen zijn.

Heer, het is zó geweldig datgene wat U gegeven heeft, waarin wij kunnen uitbreiden, waarin wij kunnen laten zien dat prachtige heerlijke onvergankelijke leven van Uzelf.

U heeft ook niet een klein beetje gegeven Heer, maar Uzelf hélemaal, daarom willen we daar helemaal van genieten.

Daarvoor willen we onszelf niet tekort doen door ja-maars.

We willen onszelf tegoed doen door Uw jawoord, die U over ons leven geeft.

Maar zo spreekt U, en dat vind ik zó prachtig, ook over onszelf.

Wij zijn niet alleen blij met U, maar U ook met ons.

U moedigt aan, U staat naast ons.

U geeft zóveel woorden, ja, zoals ze in de Bijbel staan, maar ook zoveel persoonlijke woorden aan ons.

U laat Léven zien Heer!

Bedankt voor dat diepe vertrouwen en die intense liefde van Uzelf, het doet zo goed, het verwarmt zo.

Wat treffen wij het, Heer, als gemeente dat we deelgenoot zijn van Uw liefde, daar voor openstaan en helemaal met U meedoen. Ook meedoen met Uw verwachting.

Meedoen met Uw soort van spreken, met Uw verwachting wat daar voor leven tevoorschijn komt.

Ook nu zegt U: Heb ik niet gezegd dat als je gelooft, dat je dan de heerlijkheid Gods zult zien.

Nou Heer, ik vind dit zo mooi, wij geloven U op Uw woord, want als er nou één betrouwbaar is, dan bent U dat Zelf.

En zo zegenen we elkaar Heer met Uw aanwezigheid, met Uzelf, met Uw prachtige woorden, dag in dag uit.

U bent Heer, en wij zijn een stel gelukkige mensen door U die vooraan gaat.

Amen.

d.d. 31-03-2024 (zie mp3 in 'Goud vanouds en van nu').

LEER HEM KENNEN (12)

ECHT GELUKKIG BEN JE, ALS...

Door Christiana van de Velde

zanger eens.

Er is zo'n heel leuk lied, dat ik vaak gezongen heb, dat heet: "Een eigen huis, een plek onder de zon en werkelijk iemand in de buurt, van wie ik houden kon....." Hierin wordt gezongen: "Ik wou dat ik zo af en toe wat vaker echt gelukkig was. Ik was het altijd met die

Zitten bij de Bron van liefde en leven

Ik zou u nu een heleboel negatieve dingen op kunnen noemen, waardoor je niet gelukkig kunt zijn, maar daarmee

bouwen we ons geloof niet op, neemt ons vertrouwen niet toe en groeit onze liefde niet.

We willen samen zitten bij DE BRON VAN LIEFDE EN LEVEN DE BRON VAN GELUK. Samen opkijken naar Hem, die de waarheid is en die nooit laat varen het werk van zijn handen. Wiens troon overeind staat, gefundeerd op liefde en trouw, op waarheid en blijdschap.

Luisteren en praktiseren van Gods woorden

Een paar weken geleden las ik een tekst, waarin Jezus het heeft over gelukkig zijn, het staat in de Groot Nieuws Bijbel, in Lukas 11 vers 27-28:

Daar roept een vrouw,, na een genezing van een dove man, en enkele woorden van de Heer:

“GELUKKIG de vrouw, die U in haar schoot heeft gedragen en U de borst heeft gegeven.”

Maar Hij, Jezus dus, antwoordde: **“Nee, GELUKKIG te prijzen zijn zij, die LUISTEREN naar de boodschap van God en haar in praktijk brengen.”**

Wat een prachtig antwoord van de Heer. Je gelukkig zijn hangt niet af van je economische situatie, of je alleen bent, of je een grote vriendengroep hebt, of de aarde opwarmt, en zelfs niet van je gezondheid. Ook niet van wat je allemaal wel of niet kunt doen...

Maar je gelukkig zijn hangt ervan af *of je luistert naar de woorden van de Vader en ze dan ook nog doet.*

Je hebt er niets aan als je kunt zeggen: in 1970 ben ik gedoopt, in 1980 volgde ik een bijbelschool en daarna vond ik het wel goed zo, ik weet genoeg, klaar. Je hoeft mij niets meer te vertellen.

Nee, dan raakt je geestelijk huis, je eenheid met de Vader, in verval en wordt het een prooi voor de duisternis. Zoals je voor je natuurlijke leven goede voeding moet hebben om goed voor jezelf en anderen te zorgen, want als je dat niet doet, dan word je ziek en door allerlei tekorten ligt de dood op de loer.

Zo ook geestelijk, al weet je veel van het evangelie, maar je bent niet afgestemd op Gods gedachten, je luistert niet naar Hem, dan kun je ook niet in relatie met Hem leven en zal het je aan geluk ontbreken.

Je hebt het dus helemaal zelf in de hand. Als jij luistert naar de boodschap van God en als jij die boodschap, iedere dag weer in praktijk gaat brengen, gaat doen.

Genade uitleven

Misschien slaat nu de schrik je om het hart, we zijn zo geneigd om te zeggen, het komt wel goed, we leven uit genade.

En nu zeg ik ineens, nee, jij moet wat doen. Ik moet wat doen. Toch een wet? Of een gevolg van leven?

We ervaren zo vaak onze zwakheid, en dat we zo weinig kunnen. Maar de Heer zegt via Paulus dat juist in zwakheid, Zijn kracht openbaar komt. Ook zegt Hij daar: **“Mijn genade is voor jou genoeg.”** (2 Kor. 12:9).

De Heer is niet van jouw of mijn bekwaamheid afhankelijk. Wel van onze overgave en in vertrouwen opzien naar Zijn kracht en hulp.

Horen en doen

Jezus had het allemaal verteld en een vrouw die stond te luisteren vond het geweldig.

Wat wijs was die man, en wat kon Hij veel. Hij zou je kind maar zijn. En ze roept het naar Jezus uit.

Maar Jezus zegt, nee, HOOR Gods Woord en DOE Gods Woord. Je hebt het gekregen, doe wat met datgene wat je hebt gekregen.

Waarom heb je lief?

Ik betrapte me er laatst op, dat er zelfs in het elkaar liefhebben soms zo'n groot verschil zit tussen mijn liefhebben en Gods liefhebben.

Jezus heeft de mens lief en Hij gaf er zelfs zijn leven voor. Hij wist, de mens is dat waard.

En ik betrapte mezelf er laatst op dat ik van die ander hield omdat ik het zo fijn vond, dat zij van mij hield. Eigenlijk vind ik dan mezelf *belangrijker* dan die ander.

Maar je mag en kan liefhebben, omdat die ander jouw liefde zo waard is, zelfs als dat helemaal niet lijkt. Je mag liefhebben, omdat jij genoeg liefde hebt. Je zit namelijk dag en nacht bij de Bron van liefde. Er wordt ieder moment van je gehouden. Je houding kan zijn, ik houd van jou en geef je mijn liefde, niet om wat ik terugontvang. Ik heb genoeg en ik krijg steeds wat ik nodig heb.

Zijn glorie is, dat je weer rechtop staat, dat er weer liefde in je hart is, dat je oog voor de ander krijgt, dat je enorm veel hoop en zekerheid krijgt. Dat je gelukkig bent.

Liefde waardoor de ander zich gezien en geaccepteerd weet

En dan, ja dan, ziet de wereld, dat God echt bestaat, dat er een liefde is, waardoor de ander zich gezien en geaccepteerd weet. Dan ook pas dan gaat die ander zien wat er in de weg zit, om Gods liefde volledig te ontvangen.

Dan beseft hij dat de Vader ook daaraan gedacht heeft, doordat Jezus kwam en iedere belemmering, iedere duisternis heeft overwonnen.

Gelukkig zijn

Als een ander door jou heen ervaart dat hij *waardevol* is dat iemand echt van hem houdt, dan laat je een stukje God zien. Dan heb je naar God geluisterd en dan doe je als God.

Luisteren naar de Vader: de basis van Zijn woorden elke dag

Laten wij ook in de komende tijd, LUISTEREN naar de woorden van de Vader, naar het plan van de Vader. Die woorden zijn zo liefdevol, zo trouw, zo troostend. We hoeven ze niet aan te passen of een beetje water bij de wijn te doen, opdat ze geaccepteerd zouden worden.

We mogen die woorden de basis laten zijn voor iedere dag van ons leven. Dan vragen de mensen niet langer meer: *mogen* jullie dit of dat wel van jullie God, van jullie geloof. Maar dan zeggen ze, deze hoop deze blijdschap, dit geluk *wil ik ook*.

Maar als je woorden van God aanhoort en je denkt: fijn bedankt, het was een leuke avond, en het maakte me gelukkig, *maar je doet er niets mee*, dan is je geestelijke huis niet bewoond met Gods gedachten en verlangens. Er wordt niet in geleefd, dan wordt het opnieuw gekraakt door het kwaad en de misvormde gedachten van deze wereld.

Jezus zegt: *Gelukkig te prijzen zijn zij die luisteren naar de boodschap van God en die als richtsnoer in hun leven hanteren.*

GODS WAPENRUSTING

Door Ronald Kemp

Het Koninkrijk van God binnengaan

Een nieuwe dag! Jezus nodigt ons uit om ook vandaag het Koninkrijk van God binnen te gaan en van daaruit te leven. Het kan, het mag! Want Hij heeft onze schuld gedragen. Dankzij Hem mogen we als rechtvaardigen het Koninkrijk van God binnengaan. Wat een voorrecht, wat een genade!

Leven in het Koninkrijk van God: gaat dat vanzelf? Lukt dat?

- Telkens moet je *bewust kiezen* voor dat hemelse leven. Je aandacht wordt opgeëist door aardse dingen.
- Telkens merk je *tegenstand* van de boze: met afleiding, tegenwerking, leugens, ziekte.
- Telkens merk je *wrijvingen* tussen mensen, onbegrip, zelfs bij je broeders & zusters, die 'moeilijk doen'.
- Ik merk: het leven in Gods Koninkrijk gaat *niet vanzelf*. Je hebt te maken met tegenstand.

Lezen: Ef. 6:10-12 (NBV)

¹⁰ *Zoek uw kracht in de Heer, in de kracht van zijn macht.*

¹¹ *Trek de wapenrusting van God aan om stand te kunnen houden tegen de listen van de duivel.*

¹² *Onze strijd is niet gericht tegen mensen maar tegen*

hemelse vorsten, de heersers en de machthebbers van de duisternis, tegen de kwade geesten in de hemelsferen."

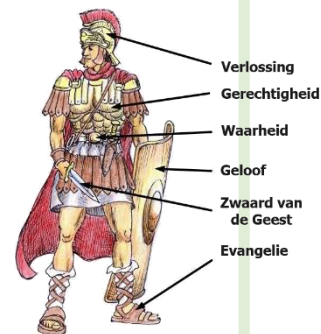
Wapenrusting

Kun je standhouden? Blijvend? We hebben allemaal de kracht van Gods Geest nodig om de duivel te weerstaan en te overwinnen. Paulus gebruikt het voorbeeld van de *wapenrusting* van een soldaat:

"Trek de wapenrusting van God aan om stand te kunnen houden tegen de duivel" (vs 11).

Paulus noemt een paar belangrijke onderdelen van die wapenrusting:

- *de waarheid* (van God) *als gordel*,
- *je gerechtigheid* (je rechtvaardigheid dankzij het offer van Jezus) *als harnas*,
- *je inzet voor het evangelie als sandalen aan je voeten*, (bereidwilligheid, hier ben ik om uw wil te doen)
- *je geloof als een schild*,
- *je verlossing als een helm*
- *en het zwaard van de Geest, dat wil zeggen Gods woorden"* (vs 14-17).

Zoveel! Allemaal? Heb ik altijd alles paraat? God wil je helpen om *weerbaar* te worden en *staande* te blijven in de strijd tegen de duisternis. Maar het is *geen standaardmethode*, geen lijstje waar je aan moet voldoen. Het gaat erom dat je leeft in *nauwe verbondenheid* met Jezus, vanuit de doop met de Geest.

Is geestelijke strijd ons doel?

Nee, het is een *gevolg*, je komt het tegen als je Jezus volgt, als je zoekt naar Gods plan voor je leven. De Heer wil ons zicht geven op Zijn hemelse kracht (Luk. 24:59), zodat wij stand houden en overwinnen.

Geestelijke strijd is *niet een specialiteit voor sommigen* in de gemeente: oudsten of ouderen. Nee, we hebben er *allemaal* mee te maken. Waarom? Omdat je voor Jezus hebt gekozen om Hem te volgen. En de duivel haat dat. Moeten we *bang* voor hem zijn? Absoluut niet, want *de Heer is met ons* en uiteindelijk zullen de duivel en al zijn onderdanen overwonnen worden!

Wat doe je met geestelijke strijd?

Hoelang hou je vol als je geen resultaat ziet, geen overwinning? *Word je moe, teleurgesteld?* Bijvoorbeeld bij genezing, bevrijding, herstel? We lopen het risico dat geestelijke strijd een *versleten begrip* wordt: je kent de

teksten, maar toch blijft het *theorie*, waar af en toe over geprekeerd wordt, maar wat kun je ermee in de praktijk?

Je kunt het van je *afduwen*, de strijd uit de weg gaan: laten we niet zo moeilijk doen (door teleurstelling). Een andere gedachte is: de Heer strijdt voor mij, Hij doet het wel, ik wacht wel af. Dan heeft de duivel precies bereikt wat hij wil: hij wil voorkomen dat je opstaat, dat je onder zijn macht vandaan komt. Hij wil je *passief* maken. Of moedeloos laten opgeven: het is maar zo...

Daarom roept Paulus ons op: **“Neem (zelf) de wapens van God op om weerstand te kunnen bieden op de dag van het kwaad, om goed voorbereid stand te kunnen houden, tegen de listen van de duivel”** (vs 13).

Goed voorbereid: maar *hoe*? Hoe kun je beginnen, volharden, overwinnen? Er is *geen standaardrecept*.

Voorbeeld

In de Bijbel zie je veel *verhalen over strijd*: het volk Israël moet telkens strijd voeren: eerst om het beloofde land binnen te komen en als ze er eenmaal zijn, dan zijn er opnieuw vijanden: in het land of van buitenaf. Vaak het gevolg van hun eigen ongehoorzaamheid, omdat ze zich van God en de afgoden dienen.

Deze OT-verhalen zijn een *afspiegeling* van de geestelijke werkelijkheid, van hoe geestelijke strijd werkt. **“Wat hun overkomen is, moet ons tot voorbeeld strekken, het is geschreven om ons te waarschuwen”**, en te bemoedigen (1 Kor 10:6,11). Laten we naar zo’n OT-verhaal kijken: **1 Sam 14:1-15 (NBV)**.

Wat is de situatie?

Het ziet er niet best uit voor de Israëlieten: *de Filistijnen vallen aan* (13:17). Israël heeft nauwelijks wapens, want er is geen smid te vinden in het land. De Filistijnen willen namelijk voorkomen dat Israël zwaarden of speren kan maken. Ze moeten naar de Filistijnen om hun metalen gereedschappen te laten scherpen. Alleen koning Saul en zijn zoon Jonathan hebben nog een zwaard (13:19-22).

Zo werkt de duivel vandaag nog steeds: hij probeert je geestelijke wapenrusting te roven (Luk. 11:22). Hij probeert je weerloos, machteloos te maken door leugengedachten. Geestelijke strijd? Dat is hooguit voor enkelen in de gemeente. Wat staat er eigenlijk in de Bijbel? Ik weet het niet meer. De doop in heilige Geest? Spreken in tongen? Is dat weggeëbd? Laat je niet beroven door de duisternis. Besef wat God je wil geven door deze geestelijke wapenrusting.

“De Filistijnen verzamelen hun troepen om tegen Israël ten strijde te trekken. 3000 strijdwapens en 6000 paarden en voetvolk zo talrijk als zandkorrels aan de zee” (13:5).

En hoeveel heeft Saul? Een legertje van maar 600 soldaten. Ze zijn bang voor de Filistijnen. Ze verstoppen zich **“in grotten, spelonken en rotsholen, in grafkamers en waterputten”** (13:6). **“De manschappen wachten in angst en beven op wat er komen gaat”** (13:17). Ze voelen zich machteloos.

Zo kunnen wij ons ook voelen, maar blijf daar niet in hangen. Want: is het *waar* dat je machteloos bent?

Wat is de hemelse werkelijkheid?

De duivel probeert je vaak te richten op het zichtbare, op de grote getallen (3000/6000) tegen 600. Hij probeert je angst aan te jagen, te imponeren, te dreigen. Maar wat is de *waarheid van God*? Wat is Zijn werkelijkheid?

De Bijbel zegt: **“Hij die in u is, is machtiger dat hij die in de wereld heerst”** (1 Joh 4:4). Zeg maar: *amen!*

God zoekt mensen, die grote dingen van Hem verwachten, die niet op aardse beperktheden zien, maar die willen denken en leven vanuit de hemelse werkelijkheid. Mensen, die niet luisteren naar de tegenstander, maar die hun hart openen voor Gods plan met mensen, die uitgaan van Zijn mogelijkheden.

God vindt twee mannen: Jonathan en zijn wapendrager.

Jonathan weet best hoe erg de situatie is, hoe groot de overmacht van de Filistijnen is. Is het hopeloos, verloren? Ik denk dat hij gebeden heeft: *God, dit kan toch niet zo blijven, wat vindt U er van? Red ons*. “Dus richten wij ons hart naar boven, vertrouwen wij op de God die wij loven.”

In zijn hart is iets gegroeid. Hij verlangt zó om onder het juk van de Filistijnen vandaan te komen. Hij verlangt zó naar de vrijheid van God. Daarom kan God hem gedachten aanreiken, ideeën geven. Jonathan zoekt een *medestander*. Hij zegt tegen zijn *wapendrager*: **“Kom”**, laten we oversteken naar de Filistijnen en de confrontatie aangaan. Hij vertelt maar even niets aan zijn vader Saul. Daar heeft hij niet zoveel aan, want die zit bang onder een grote boom (vs 2).

Goed plan

Jonathan zegt: **“Misschien is de HEER op onze hand. Hij kan immers evengoed met weinigen voor een overwinning zorgen als met velen?”** (vs 6). Wat een *geweldige belijdenis*, wat een *geloof*! Dat mogen wij ook uitspreken. Zijn wapendrager reageert direct *positief*: **“Dat lijkt me een goed plan. Ik ben uw man”** (vs 7). Zie je hoe *aanstekelijk* het werkt als je je in geloof richt op de mogelijkheden van God? Wat *kostbaar* is het als je zo’n br./zr. hebt, die met je meegaat, die met je meestrijdt om de vijand te overwinnen. Wanneer je *in geloof* de weg van Jezus gaat, misschien eerst nog wat aarzelend, dan komt Hij je tegemoet. Dan wil de Heer

je door je brs./zrs. bemoedigen en aanmoedigen: *goed plan, ik ben je man!*

Bidt om zo'n wapendrager, om zo'n geloofsvriend, om zo'n br./zr., die met je mee wil optrekken.

Twee mensen, die de weg van God willen gaan, die de vijand niet langer willen accepteren in hun leven.

Hebben ze *wapens* bij zich? Misschien alleen dat ene zwaard van Jonathan (13:22). Hebben ze de *geestelijke* wapens bij zich? Ja: het schild van geloof, bereidheid, moed. Een woord van God!

God zoekt *gelovigen*, geen grote aantallen, geen professioneel georganiseerd leger. Jonathan gaat, met één woord van God: *"Hij kan evengoed met weinigen voor een overwinning zorgen als met velen"*. Zijn belijdenis is: God geeft de overwinning!

Afgestemd op God

Jonathan heeft al eens eerder een overwinning behaald op de Filistijnen (13:3), maar daardoor wordt hij niet overmoedig. Hij is *geen avonturier*, die maar eens wat probeert. Hij is ook *niet eigenwijs*, zoals zijn vader Saul (1 Sam 13). Nee, ik denk dat hij *gebeden* heeft om wijsheid en bezonnenheid. Hij is nauwkeurig afgestemd op Gods spreken.

"We steken over" en als de Filistijnen zeggen: *"halt, dan blijven we staan en gaan we niet naar ze toe. Maar als ze zeggen: Kom maar op, dan klimmen we naar boven, want dat is voor ons het teken dat de HEER ze aan ons uitlevert"* (vs 8-10). Geen slimme militaire strategie, maar hij volgt Gods aanwijzingen. Hij zoekt en verwacht een teken van de HEER.

De NBG zegt: *Klim maar op*: een voor-echo van Op 4:1 *"Klim hierheen op en ik zal u tonen, wat na dezen geschieden moet"*. Ook in Openbaring zie je die geestelijke strijd. Laat je daardoor niet beangstigen, maar volg Jezus, vertrouw Hem. Hij wil je laten zien wat de *hemelse werkelijkheid* is, hoe de geestelijke krachtsverhoudingen werkelijk liggen. Belijd: met Hem ben ik zelfs meer dan overwinnaar, dankzij Hem die ons heeft liefgehad. Belijd: geen enkele vijand kan mij scheiden van de liefde van God (Rom 8:37).

Jonathan en zijn wapendrager gaan *staan*. Niet uit overmoed. Opw. 685 "Als wij U zien Heer, geeft U kracht om op te staan." Ze laten zich zien: vol vertrouwen op hun God, innerlijk in de rust. Als de Filistijnse wachtposten hen in het oog krijgen, dan spotten die: *"Kijk, ze komen uit hun holen tevoorschijn. Kom maar op, dan zullen we jullie wel eens leren"* (vs 11). Ken je dat gevoel: als je gaat bidden, als je vijand aanspreekt in Jezus' naam, dat er dan spot op je afkomt en ongelooft? Twijfel?

Die spot van de Filistijnen ontmoedigt Jonathan niet.

Integendeel! *"Kom maar op"*: dit is voor hem het teken: *"de HEER heeft ze aan Israël uitgeleverd"*. God staat achter hen. Ze mogen verder in Gods plan.

Jonathan klimt verder omhoog, *"op handen en voeten, met zijn wapendrager achter zich aan"*.

Op een piepklein stukje grond schakelt hij meteen 20 Filistijnen uit. Jonathan geeft de eerste klap en zijn wapendrager geeft ze de genadestoot. Er gaat een *siddering* door het kamp van de Filistijnen. Ze voelen ook een *aardbeving*: een uiting van wat er zich in de geestelijke wereld afspeelt (net als in Mt. 28:2). Want ook *Gods engelen strijden mee*. Dat is ook iets wat wij mogen leren en bedenken: dat is de hemelse werkelijkheid: we staan er niet alleen voor. De Filistijnen rillen van schrik en angst. Er ontstaat grote verwarring: ze nemen het zwaard op tegen elkaar (vs 20). *De Filistijnen gaan naar de Filistijnen!* De duivel valt in z'n eigen zwaard.

Gelukkig krijgen Saul en zijn soldaten het ook in de gaten, al is het wat laat. Maar ze sluiten zich bij Jonathan aan en *"zo schenkt de HEER Israël die dag de overwinning"* (vs 23).

Welke mensen zie je in dit verhaal?

- Filistijnen: grote overmacht (>>1000), indrukwekkend, spotters, maar ook: Goddeloos, verliezers,
- Saul: eigenwijs, uitsteller, afwachter, bang, verstopper, op eigen houtje,
- Soldaten: ook bang, verstoppen zich, velen deserteren: laat anderen het maar opknappen,
- Jonathan: vertrouwt op God, is afgestemd op Gods spreken, zoekt medestanders, gaat in geloof,
- Wapendrager: ondersteunt, bemoedigt, versterkt het geloof van Jonathan, strijdt mee.

Wie ben ik/jij?

Wie wil je graag zijn? Misschien vind je die geestelijke strijd moeilijk of voel je je moe. Maar wat gaaf is het als wij voor elkaar een wapendrager zijn, die meestrijdt, die belijdt: *goed plan, ik ben je man!*

Die wapendrager sjouwt achter Jonathan aan, klimt mee omhoog en zorgt ervoor dat hij zijn wapen paraat heeft. Ga door Jonathan, bedenk wat God je heeft gezegd! Vertaald naar onze situatie: die wapendrager zorgt ervoor dat hij het Woord van God paraat heeft, de waarheid van God.

Tot slot

Besef: geestelijke strijd is niet nummer 1. Nee, *Jezus volgen is nr 1*. Jezus volgen heeft *gevolgen*: je wordt moedig, creatief,

komt los van angst¹. Je komt innerlijk in de vrijheid en de rust van God.

Het gaat allereerst om mijn volzaamheid en mijn bereidwilligheid: ik wil Jezus volgen en alles doen in overleg, in verbondenheid met Hem. Dan kan Hij ons steeds meer *leren*: beginnend in je eigen leven: om daar los te komen van vijanden, die je tegenhouden, kleinhouden, die je je geestelijke wapenrusting willen roven. Hij wil ons leren ontdekken wat die wapenrusting voor ons betekent, Hij wil je zicht geven op je broeders en zusters, op de gemeente. Jonathan luistert niet naar de intimidatie van de vijand, hij denkt aan wat God hem gezegd heeft.

Zo mogen ook wij bedacht zijn op het spreken van onze Heer Jezus. Hij wil ons de *hemelse werkelijkheid* laten zien en beleven. Hij wil ons vrede geven, innerlijke vrede, zelfs in tijden van grote crisis en dreiging. Hij wil ons blijdschap laten ervaren van het samen optrekken als brs./zrs.

We hoeven niet bang te zijn voor geestelijke strijd, want we zijn verbonden met Jezus Hij wil ons toerusten, bekwaren en inspireren, bemoedigen.

Klim dus - net als Jonathan - *hogerop*, dan zal de Heer je Zijn *werkelijkheid* laten zien.

“Wees vastberaden en standvastig, laat je door niets weerhouden of ontmoedigen, want waar je ook gaat, de Heer, je God, staat je bij!” (Joz. 1:9).

Laten we samen belijden: Gods plan: ja, dat is een goed plan! Heer, ik ben Uw man! Amen.

P.S. Voor de mp3 en de video van deze boodschap: zie het vorige nummer (red.).

DE GEZONDE LEER (13):

GEESTESDOOP (5-slot)

Door Jildert de Boer

Functioneren van bovenuit: leven en bewegen in heilige Geest

Als wij gedoopt zijn in heilige Geest kunnen wij in de geestelijke wereld of de hemelse gewesten functioneren (Ef. 2:6). Zo mogen wij leven op aarde vanuit het bedenken van de dingen die boven zijn, waar Christus is (Kol. 3:1-4). Wanneer Christus *ons leven is*, mogen wij deze hemelsferen op aarde gaan openbaren in ons dagelijkse leven. Gesterkt worden in de Heere en de sterkte van Zijn macht - dat is door

¹ De liefde van God laat geen ruimte voor angst, volmaakte liefde sluit angst uit, want angst veronderstelt straf – 1 Joh 4:18 (NBV).

heilige Geest - geeft ons kracht om de hele wapenrusting van God aan te trekken, opdat wij stand kunnen houden tegen de listige verleidingen van de duivel (Ef. 6:10-11).

Gods Geest werkt aan je, wil in je wonen en Hij wil je vervullen. Er is verschil of Gods Geest *bij* jou is en *aan* jou een werk doet, of dat Gods heilige Geest *in* jou woning heeft gemaakt en je helemaal van binnen kan vervullen. In het laatste geval kan Hij ook *met* en *door* jou een heerlijk werk van God doen in je leefomgeving, in je leven van alledag. Kortom: Hij zorgt ervoor dat *stromen* van levend water uit jouw binnenste gaan vloeien (Joh. 7:38). Tot getuigenis en zegen voor de naaste om je heen. Want de Geest geeft KRACHT (Hand. 1:8). Je verlegenheid kan zo doorbroken worden en door de Geest omgezet worden in een vrijmoedig getuigen.

De Geest van God zal je eigen dorheid teniet doen en je persoonlijke leven gezond en fris maken. Hij zal de saaiheid van de dagelijkse sleur veranderen in een interessant oefenterrein. Zo leer je om te wandelen in de Geest en Gods stem te verstaan, in plaats van het gegons en lawaai van andere stemmen hier op aarde. Denk bijv. aan de stemmen van de media die Gods stem willen overstemmen bij de christen. De Heer gaat overal met ons mee!

De Geest maakt de Schriften levend! Je krijgt door de Geest liefde en honger tot het Woord. De Bijbel gaat letterlijk en figuurlijk meer voor je open en je krijgt meer inzicht in Gods plan. Ook ons gebedsleven krijgt door de Geest nieuwe, goddelijke impulsen, waardoor het meer gedreven en sprankelend kan worden, in een meer intensieve relatie met de Heer.

We kunnen het wandelen in een intieme verbinding met God thuis en in de gemeente leren en vervolgens op school, op straat en op ons werk beoefenen. Een blij, fris en sprankelend leven kan ons deel zijn, als we bereid zijn in de werking van de heilige Geest als concrete realiteit te geloven en de heilige Geest te gehoorzamen (Hand. 5:32). Uiteraard gaat het een en ander ook gepaard met geestelijke strijd tegen de machten van de duisternis. We mogen bekleed met gezag optreden in Gods kracht tegenover de demonen die ons willen belagen en ook om anderen daarin tot hulp te zijn tot bevrijding en verdere vernieuwing.

Verlangen naar de volheid van de Geest

Demonen houden er niet van als mensen in de volheid van de Geest gaan leven en daarom zullen zij dit deel van het fundament (Hebr. 6:1-3) - de leer van dopen: naast de doop in water ook de doop in de Geest - willen verdonkeremanen door het op een 'laag pitje' te zetten. Dat doen zij direct, maar

ook vaak indirect via allerlei predikers die met een schijn van godsvrucht de kracht daarvan verloochenen (2 Tim. 3:5). Daarom maken zij christenen wijs, dat zij bij de bekering en wedergeboorte, waarbij de Geest hen overtuigde van zonde, gerechtigheid en oordeel (= de scheiding tussen zonde en gerechtigheid) (Joh. 16:8) de Geest in elk opzicht hebben ontvangen, waardoor zij zich niet meer uitstrekken naar *meer van de Heer*, om vol van de Geest te worden. De bedoeling van God is: "Uit Zijn volheid hebben wij allen ontvangen, en wel genade op genade" (Joh. 1:16). Dus niet enkel de genade om een kind van God te worden en vergeving van zonden te ervaren, maar ook de genade om de doop in de Geest te ontvangen en daardoor de kracht hebben, om tot overwinning op de zonde te komen.

De normale volgorde en de afwijking daarvan

De normale, bijbelse gang van zaken qua volgorde vinden we aan het begin van Handelingen: "Bekeert u (1), een ieder van u late zich *dopen op de naam van Jezus* tot vergeving van zonden (2) en u zult de *gave (dorea) van de heilige Geest ontvangen* (3)" (Hand. 2:38). Deze volgorde van de pinksterdag zien we ook zich herhalen te Samaria in Handelingen 8 en bij de twaalf mannen te Efeze in Handelingen 19. We hebben de hulpmiddelen gezien om de doop in de Geest te ontvangen, zoals gebed, geloof, handoplegging en gehoorzaamheid.

In de praktijk wordt nog wel eens van de volgorde bekering, doop in water, doop in de Geest afgeweken. Dat zien we in de Bijbel bij de doop van Cornelius die met de zijnen meemaakte dat de heilige Geest op allen viel die het Woord hoorden en deze uitstorting van de Geest ging gepaard met het spreken in vreemde talen en het grootmaken van God. Daarna *beval* Petrus dat zij (in water) gedoopt zouden worden in de naam van de Heere (Hand. 10:44-47).

Ook na de bekering van Paulus zien we eerst dat de discipel Ananias hem de handen oplegt, opdat hij weer ziende zou worden en met de heilige Geest vervuld zou worden. Nadat hem de schellen van de ogen waren gevallen en hij onmiddellijk weer kon zien, stond hij op en werd (in water) gedoopt (Hand. 9:17-18).

Ook in onze tijd zien we vaak dat mensen na hun bekering eerst de doop in de Geest ontvangen, vaak onder handoplegging, en daarna pas in water gedoopt worden. Wat is daar de oorzaak van? Er is vaak een verlangen naar meer van de Heer, waarin de doop in de Geest voorziet, maar voor het komen tot de doop in water is er regelmatig meer tijd van bezinning nodig. Ook bij mijzelf was dat het geval: na mijn bekering op 18 jarige leeftijd en de doop in de Geest een half jaar later, liet ik mij pas in water dopen toen ik 21 jaar was (toentertijd de leeftijd van volwassen worden). Jonge mensen willen na een bewuste bekering zich wel graag laten dopen, maar als zij ook een traditioneel kerkelijk milieu komen, stuiten zij vaak op bezwaren van hun ouders die hen als kind

hebben laten dopen. Soms wachten jongelui uit respect voor hun ouders tot zij meerderjarig zijn en zelf besluiten zich te laten dopen. Sowieso zien we dat mensen soms een poosje worstelen met de doop in water, omdat zij eerst goed willen onderzoeken hoe het zit met de kinderdoop, vandaar dat deze stap daardoor een tijdje wordt uitgesteld. Als men er ten volle van overtuigd is dat de Bijbel deze gehoorzaamheid in geloof vraagt, ondergaat men de waterdoop *daadwerkelijk*, terwijl zij wel al eerder de doop in de Geest hebben ervaren in hun leven.

In welke volgorde ook, laten we beseffen dat na de bekering en het bewust tot geloof komen 'de leer van dopen' van grote waarde is om te verstaan en beide aspecten ervan te (gaan) beléven.

Het doel van de doop in de Geest

De doop in de Geest is niet het eindstation, maar het 'startkapitaal' dat God geeft in je persoonlijk pinksteren voor verdere geestelijke groei en heiliging. "Want dit is de wil van God: uw heiliging..." (1 Thess. 4:3a). "Want God heeft ons niet geroepen tot onreinheid, maar tot leven in heiliging. Daarom wie dit verwerpt, verwerpt niet een mens, maar God, die ook Zijn heilige Geest in ons heeft gegeven." (1 Thess. 4:7-8). Heiliging wil aan de ene kant zeggen: je leven afzonderen van de boze en aan de andere kant: je leven toewijden aan God. De heilige Geest is de werkzame kracht van God tot overwinning over de zonde. Het doel is uiteindelijk: "opdat u vervuld zou worden tot *heel de volheid van God*" (Ef. 3:19b).

N.B. *Zeer aan te bevelen zijn ook de volgende studies van Cees Visser over water- en Geestesdoop:*

<https://veg-immanuel-breda.nl/studiemateriaal/de-leer-van-dopen-1/>;

<https://veg-immanuel-breda.nl/studiemateriaal/de-leer-van-dopen-2/>

AANKONDIGING NIEUW BOEK:

Het volle evangelie, deel 1

Omslagontwerp: Henk Verbeek

Het is mijn passie om in spreken en schrijven de boodschap die ons lief is te verspreiden. Het boek verschijnt onder het label 'Verdieping en Aansporing' (V&A) en is het eerste deel van een geplande serie die we - zo de Heer wil en wij leven - de komende jaren uit hopen te brengen. We hopen dat het in eigen kring een

hulp zal zijn om onderdelen van onze boodschap op te frissen en daarin samenbindend te werken. Daarnaast hopen we dat het ook gelezen zal worden door christenen buiten onze kringen die verlangen naar meer van de Heer. In hoofdzaak gaat dit werkje over 'fundament en tempel.' Het eerste deel van het boek behandelt de basis uit Hebrëeën 6:1-3 over het fundament van het geloof, ook wel genoemd de melk, een fase die we niet over kunnen slaan. In het tweede gedeelte komt aan de orde hoe wij samen met de Heer mogen bouwen op het fundament en gaat het meer om vast voedsel. Wij prijzen ons gelukkig dat de Heer ons deze dingen teruggegeven heeft, mede door middel van broeders 'op wiens schouders we mogen staan.' Want zoals bekend verondersteld mag worden heeft de boze getracht in de geschiedenis het fundament aan te tasten en te ondermijnen en staat hij ook 'op zijn achterste benen' als het onze groei naar geestelijke volwassenheid betreft. Hoewel de gezonde leer en het positief daarmee bezig zijn voorrang krijgt, wijzen we ook expliciet waar nodig dwalingen aan die blokkades vormen op de weg met God.

Het boek verschijnt begin oktober en het telt 168 pagina's in twaalf hoofdstukken, waarvan we de inhoud weergeven:

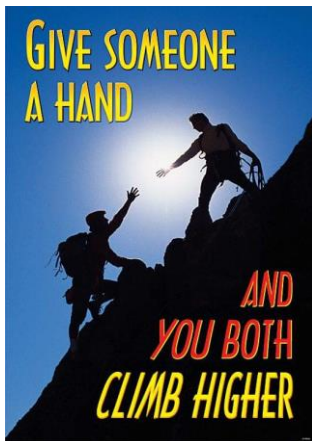
- *Hoofdstuk 1 "Het fundament is Jezus Christus en dat is voldoende..."*
De basis om op te bouwen is het Woord van God
- *Hoofdstuk 2 "In de gemeente van God hoeven we geen bekering meer te verkondigen en kan geloof toch verondersteld worden"*
Over bekering van dode werken en geloof in God
- *Hoofdstuk 3 "Jonge kinderen behoren gedoopt te wezen..."*
De kinderdoop of de doop op geloof door onderdompeling
- *Hoofdstuk 4 "De doop in de heilige Geest is niet nodig, die heb je automatisch meegekregen bij de bekering..."*
Is de doop in en de vervulling met de Geest een tweede zegen?
- *Hoofdstuk 5 "Alles wat zonder mensenhanden gebeurt, is van God..."*
Over de oplegging van handen
- *Hoofdstuk 6 "De opstanding vindt in de toekomst plaats"*
Over het nu van de opstanding uit de doden

- *Hoofdstuk 7 "Een eeuwig oordeel vindt bij het laatste oordeel plaats..."*
Over het nu van een eeuwig oordeel
- *Hoofdstuk 8 "Een eens gelegd fundament als basis is voor altijd voldoende..."*
Van het fundament als begin naar de volheid daarvan in de tempel als doel
- *Hoofdstuk 9 "Wij gaan naar de kerk..."*
Gods huis - Zijn tempel - dat zijn wij! De geestelijke tempel van de grondvesting tot de voltooiing of: van hoeksteen tot sluitsteen
- *Hoofdstuk 10 "Wij verlangen naar een opwekking..."*
Het toenemende geestelijke herstel onder Hizkia, Josia, Ezra-Nehemia en nu Lessen uit deze geschiedenissen voor de gemeente van het nieuwe verbond
- *Hoofdstuk 11 "Onkruid moet je overal uitroeien..."*
Tarwe en onkruid. Over het rijpings- en scheidingsproces in de eindtijd
- *Hoofdstuk 12 "We moeten streven naar een oecumenische eenheid..."*
Het verdelen en vermengen van Babel en Gods verzamelingswerk in de eindtijd. Over de wet van de letter V en de wet van de letter A

Let wel, de titel tussen aanhalingstekens is een nadenkertje waarbij een 'korreltje zout' nodig is. De ondertitels maken veel duidelijk.

Het boek komt begin oktober 2024 uit. Als je voorintekent, dan kun je het tegen een gereduceerd tarief ontvangen. Als je dat wilt, stort dan € 15,50 (€ 13,-+2,50 voor de helft van de portokosten) onder vermelding van je naam en adres + volle evangelie deel 1 op IBAN NL22 INGB 0007 7386 72 van Uitgev. Verdieping en Aansporing te Harderwijk. Je krijgt het boek dan direct na verschijnen toegezonden. Als je het boek als e-book wilt bestellen, maak dan € 8,50 over onder vermelding van je naam, je e-mailadres en e-book volle evangelie 1. Na het uitbrengen van het boek in oktober kost het € 17,50 (excl. de helft van de porto), maar is het ook leverbaar via de evangelische boekhandel en bol.com. Giften voor dit project van een serie komende boekjes zijn welkom! (red.).

WERK MET HOGER-OP!

Reik elkaar de hand en bemoedig elkaar om samen HOGER-OP te gaan, want “verlossers (heilanden, SV) zullen de berg Sion bestijgen, om over het gebergte van Esau gericht te oefenen, en het koningschap zal zijn aan de HERE” (Obadja 21; zie ook Hebr. 12:22). Dit wordt ten volle gerealiseerd als het Lam en de ‘144.000’ met Hem staan op de top van de berg Sion (=

het beeld van de dragende kracht van Gods Geest) (Openb. 14:1).

Beveel ons gratis digitale blad aan in de gemeente, zodat IEDER gemeentelid het kan lezen en werk ermee naar buiten, want we hoeven ons niet te schamen voor wat we leren en leven! Hebben we ‘kleine kracht?’ Jazeker, maar de Heer denkt niet in aftrekposten, maar in vermenigvuldiging en hij kan evengoed door weinigen verlossen als door velen (red.)

ALGEMENE INFO

DE WEBSITE BIJ DIT BLAD

Dat is: <https://www.hoger-op.nl> De extra [artikelen](#) van

de redactie op de website geven een duidelijk inzicht wat het volle evangelie is. Ook alle verschenen nummers van het digitale blad ‘Hoger-op’ zijn te vinden onder [Magazine](#) in PDF-vorm. [Gemeenten](#) die achter het volle evangelie staan, zijn vindbaar onder dát kopje met hun websites en onder [Links](#) staan een aantal onafhankelijke websites. Er is een zoekfunctie om d.m.v. een trefwoord in de artikelen te vinden waar je naar zoekt. Als je een reactie wil geven op de site kan dat via button [Contact](#). Nadat de reactie gecheckt is, plaatst de beheerder/vormgever van de site, Henk Verbeek, hem eronder. Op de [Magazine pagina](#) staat rechtsonder: ‘Magazine: Index en Trefwoordenlijst’.

MEDEDELINGEN

- Uiterste datum indienen kopij voor no. 8 van jaargang 3, september 2024 is 15-09-2024.

- De serie over de aartsvaders door Toon van den Hoorn wordt voortgezet in het septembernummer (drie artikelen over Jakob volgen nog).

- Met nieuwe artikelen van Eljakim Nuijten, Zeina Bassa-Dafesh en Piet Guijt.

WEBSITES

die behulpzaam zijn voor het volle evangelie en de boodschap van het Koninkrijk der hemelen:

- <https://www.hoger-op.nl/gemeenten> (18x)
- <https://www.hoger-op.nl/links> (12x)

COLOFON

Doel

‘Hoger-op’ is een blad voor geloofsopbouw, verdieping en evangelisatie. Het wil een bijdrage geven:

- Aan de *samenbinding van gemeenten* die de boodschap van het ‘volle evangelie’ (dat wil zeggen: het *volledige* evangelie) willen uitdragen.
- Daarnaast geeft het *impulsen voor de persoonlijke geloofsgroei* van jong en oud.
- We beogen de *verbreiding van het evangelie van het Koninkrijk van de hemelen* (= de hemelsferen), ook buiten de directe, eigen kring.

Vanuit de volheid van het evangelie willen we een boodschap uitdragen die het *inzicht in Gods Woord verdiept*. Het biedt een *stimulus om Jezus na te volgen* in de dagelijkse praktijk door in eigen leven ‘*hogerop*’ met de Heer te komen.

Digitaal magazine

‘Hoger-op’ is een gratis digitaal blad. U kunt meer adressen ervoor opgeven via redactie@hoger-op.nl die interesse (kunnen) hebben het te ontvangen. Het blad verschijnt met ingang van 2023 om de maand (11x per jaar met een combinummer in juli-augustus) en heeft een omvang van 18-20 pagina’s. *Elk nummer zal rond de 22^e van de maand uitkomen*. Hoewel het fijn is dat mensen het blad door de gemeente mailen, verdient het de voorkeur als men zelf persoonlijk een gratis abonnement aanvraagt. Door de publicatie als pdf op de website <https://www.hoger-op.nl> (met een link voor de ontvangers per e-mail) kan het gemakkelijk worden doorgestuurd naar andere christenen met wie je contacten onderhoudt en/of in gesprek bent. *Al verschenen nummers zijn terug te vinden op de website*. Er wordt ook op sociale media, met name op facebook, bekendheid aan gegeven.

Links

Het is fijn als er een link geplaatst naar <https://hoger-op.nl/> op verwante gemeentewebsites, waardoor men op het blad wordt geattendeerd.

Redactie

Jildert de Boer

Vormgeving

Henk Verbeek

Verantwoording en copyright

Elke auteur draagt de verantwoordelijkheid voor zijn/haar artikelen en de redactie is verantwoordelijk voor de publicatie ervan. De link naar de pdf van het blad op de website kan vrij doorgezonden worden via de e-mail. Bij overname van artikelen: *graag bronvermelding*.

Correspondentieadres: Jan Azn. Leeghwaterstraat 6, 3841 KC Harderwijk; Tel. 06-27269342; E-mail: redactie@hoger-op.nl